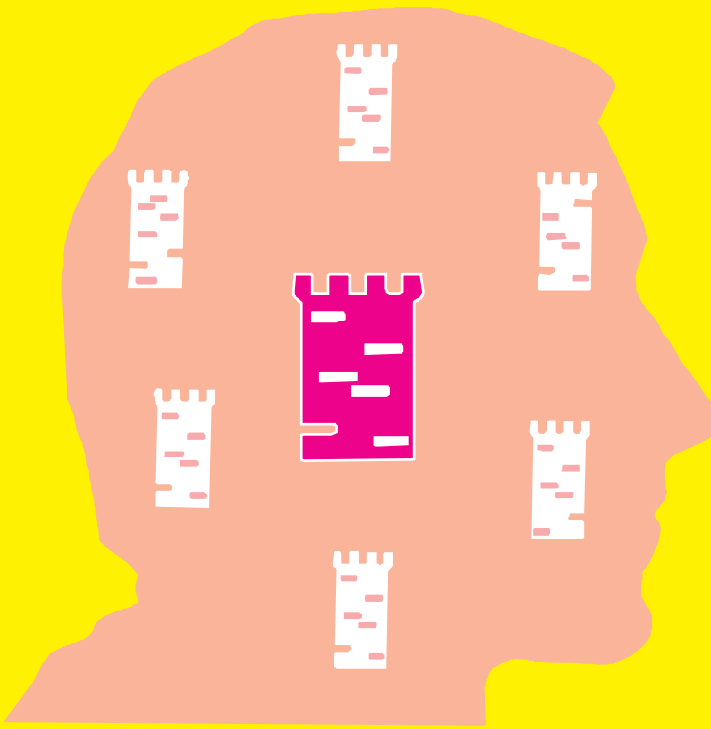

हराएकाहरूको निम्ति प्रभावशाली प्रकारले प्रार्थना गर्नु

“...यस संसारको देवले अविश्वासीहरूको समझशक्तिलाई
अन्धो तुल्याइदिएको छ...” (2 कोरिन्थी 4:4)

**PRAYING EFFECTIVELY FOR THE LOST
(Nepali)**

ली. इ. थोमस्

हराएकाहरुको निम्ति
प्रभावशाली ङ्कारले प्रार्थना गर्नु

लेखक
ली इ. थोमस्

PRAYING EFFECTIVELY FOR THE LOST

by
Lee E. Thomas
(Nepali)

Copyright © All India Decade of Advance, New Delhi, India
Published by : All India Decade of Advance, New Delhi, India

Copies are available from:
Rev. Stephen Rawate, Executive Director, AIDA
Post Box No. 7530, Vasant Kunj, New Delhi - 110 070

विषय सूची

1. आवश्यकतालाई बुझ्ने 5
2. बाइबलीय आधार 8
3. व्यक्तिगत भाज्यखण्ड 12
4. निश्चित विन्ती 22
5. आत्मिकी युद्ध संग्राम 29
6. व्यक्तिगत साक्षी 42
7. प्रण गर्नु 50

ए.आइ.डी.ए. - 2006 प्रार्थनाको वर्ष

ए.आइ.डी.ए. (अल इण्डिया डिकेड् अफ् एड्भान्स) को विगत चार साल देखि विषय वस्तुहरुको अनुक्रम अनुरूप 2006 साल “प्रार्थनाको वर्ष” हो। हराएकाहरुको मुक्तिको निम्ति, बाँचेकाहरुको चेलापनको निम्ति र मण्डलीहरुको एकताको निम्ति प्रार्थना गर्नलाई यस वर्षको ए.आइ.डी.ए. (एडा) सेवकाइहरु संयुक्त साथै व्यक्तिगत स्थरमा प्रार्थनाको जीवन जागृत गराउन मण्डलीलाई तयार गर्नमा संकेन्द्रित गरिनेछ।

एडा साहित्यले 2006 सालको प्रगतीको निम्ति मुख्यतः प्रस्तावहरु, कतिपय व्यवहारिक विचारहरु र प्रेरणाहरु उपलब्ध गराउन प्रत्येक मण्डलीलाई प्रार्थनाको मण्डली बन्नमा जागृत गराउन यो वर्षलाई प्रयोग गर्ने संकल्प गरेकाछन्।

हराएकाहरुको निम्ति प्रभावसंग प्रार्थना गर्न मण्डलीहरुलाई प्रोत्साहित गर्नको निम्ति यो पुस्तक विशेष रूपले चुनिएको हो।

लेखक ली इ. थोमस् प्रति विशेष प्रशंसा व्यक्त गर्दछौं, जसले, यस पुस्तकलाई एडा सेवकाइ मार्फत वितरणको निम्ति छाप्नलाई नम्रतापूर्वक अनुमति दिनुभयो।

आवश्यकतालाई बुझ्ने

जब सम्मन् कसैले हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्दैनु तिनीहरू बाँच्ने छैनन् अनि बचाउन सक्नेछैनन्। बाइबलीय चित्रणको दृष्टिकोणबाट हराएकाहरूलाई: शैतानको सन्तान (यूहन्ना 8:44), शैतानको अधिकार भित्रको (प्रेरित 26:18), बलियो मानिसको घर (मर्कूस 3:27), युद्धका कैदिहरू (यशैया 14:17) अनि सुसमाचारमा अन्धा (2 कोरिन्थी 4:3-4) भनी जबसम्म हामीले देख्दैनौं यो घातक कथन अविश्वासनीय हुँदछ।

यदि हराएकाहरूको निम्ति उद्धारको आशा छँदा-छँदै हामीले तिनीहरूको निम्ति किन प्रार्थना गरिरहनु भन्नु सबै अहोत्साहित गराउने कारणहरू हुन। केहि क्षण हामी आत्मिकी अन्धोपन तर्फ संकेन्द्रित गरौं। 2 कोरिन्थी 4:3-4 ले भन्दछ, “तर हाम्रो सुसमाचारमा पनि घुम्टो लागेको छ भने, यो नष्टहुनेहरूका निम्तिनै घुम्टो लागेको हुन्छ। जसमा ख्रीष्ट जो परमेश्वरको रूप हुनुहुन्छ, उहाँको महिमाको सुसमाचार तिनीहरूमाथि नचम्कोस भनेर यस संसारको देवले अविश्वासीहरूको समझशक्तिलाई अन्धा तुल्याइदिएको छ।” यो अंशले स्पष्ट रूपमा बुझाउँदछ कि शैतानले हराएकाहरूको मनलाई अन्धा बनाएकोछ विशेषगरी सुसमाचार बुझ्नेदेखि।

लेविस स्पेरी केफर भन्नुहुन्छ, “कि कोरिन्थी 4:3-4 मा उल्लेख गरिएको मनको अन्धा वा पर्दाले मुक्तिको मार्गलाई विचार गर्नमा सर्वभौमिक अयोग्यता उत्पन्न गराउँछ, र छुटकारामा परमेश्वरको उद्देश्यलाई वाधा पुर्याउन त्यसको प्रयासहरूमा घूर्त शत्रुद्वारा परमेश्वरको अउत्पन्न मानिसहरू माथि प्रभाव पार्नु हो। जुन मानिससित शक्ति छैन यो चाँहि त्यसको विरुद्ध एउटा मनको अवस्था हो” (केफर 57)।

सर्वकालिन एक महान प्रचारक चार्ल्स एच. स्पर्जन हुनुहुन्थ्यो, जसै उहाँले आफ्नो परिवर्तनको साक्षी बाँड्नुहुन्छ, सुनौः म स्विक्छु कि मलाई पुण्यकर्मको शिक्षा दिइएको थियो, प्रार्थना द्वारा मलाई मेरो कोक्रोमा राखेका थिए, अनि येशूको गीतहरू द्वारा लोरी सुनाएर मलाई सुताउँथे। मैले सुसमाचार लगातार सुनिसकेको थिएँ। तरै-पनि जबसम्म परमेश्वरको वचन शक्तिको साथमा ममा आएन, कतै मध्य अफ्रिकाको कहिल्यै भ्रमण नगरेको जातीहरू माँझ रहेको जस्तै र उद्धारको नसाबाट निकालिएको शुद्धपार्ने रगत भरिएको समाचार कहिल्यै नसुनेको जस्तै यो संधै एउटा नौलो विषय हुन्थ्यो।

जब मैले पहिलो पटक सुसमाचार सुनें मेरो आत्मा बाँचेको थियो, मलाई लाग्यो कि विगत दिनहरूमा मैले कहिल्यै सुनेको थिइन। मैले विचार गर्न लागें कि जत्तिपनि

प्रचारकहरुबाट अधिका दिनहरुमा जे पनि मैले सुनेथें ती साँचो रितीले प्रचार गरेका थिएनन् क्या रे। तर पछि फर्केर हेर्दा मैले यस्तो विचार गर्दोरहेछु कि मैले अधिबाटे सैयौ पटक सुसमाचार प्रचार गरेको सुनिसकेको थिएँ। भिन्नता यही नै थियो : मैले नसुनेको जस्तै जब मैले सुन्नलागें। जब सुन्न थालें, सन्देश विगत समयमा झैं सफासित नझल्के तापनि मेरो कान खोल्न अनि संदेशलाई मेरो हृदय सम्म पुर्याउनलाई पवित्र आत्माको शक्ति उपस्थित थियो।

त्यसपछि मैले साँचे कि अधिका दिनहरुमा सत्य प्रचार भएको मैले कहिल्यै सुनेको थिइन रहेछु। अब मैले बुझनलागेको छु कि मेरो समक्ष धेरै पल्ट ज्योती चम्केता पनि म अन्धो थिएछु, यसैले मैले सम्झने गर्दोरहेछु कि ज्योती मेरो सामने कहिल्यै आएको छैन। ज्योती त निरन्तर चम्किरहेकै थिएछ, तर त्यसलाई प्राप्त गर्ने शक्ति नै पो थिएन रहेछ। आत्माको आँखा गोडी ईश्वरीय किरण प्रति संवेदनशील नै थिएन रहेछ” (स्पर्जन 26-28)।

बन्द गरिएको मनमा सुसमाचार कसरी निरर्थक बन्दछ त्यो स्पर्जनको शाक्षी एक प्रभावशाली उदाहरण हो। जसको निम्ति कसैले प्रार्थना नै गरिदिएको छैन तिनीहरुलाई सुसमाचार बाँड्नु एउटा अन्धा मानिसलाई तपाईंसित लगेर सुन्दर सूर्यअस्त हेर्नलाई प्रोत्साहित गरेको जस्तो मात्र हो। यो एउटा आशाहीन अवस्था हो, किनकि उ अन्धा हो। उसले देख्न नै सकतैन।

जबसम्म शैतानी अन्धोपनलाई पवित्र आत्माले हटाउदैनन् अनि सुसमाचार तर्फ उसको मन र हृदयलाई खोलीदिदैनन्, उ बाँच्न सकदैनन् किनभने परमेश्वरका कुराहरु “उसको निम्ति मुखता” हुन् (1 कोरिन्थी 2:14), ग्रीक शब्दमा मूर्खतालाई “मोरीया” भन्दछ, जसबाट मोरोन शब्द लिएकाहुन्। वेबस्टरले मोरोनलाई “मानषिक अभावको सर्वोच्च वर्गीकरण, अल्पबुद्धि र निर्बुद्धि माथिको” भनी प्रष्ट गरेकाछन्। यसैले एक हराएको व्यक्तिले सुसमाचारलाई अल्पबुद्धि र बुद्धिहिन देख्दछ, तर यो त त्यसमित्र भएको “बलियो मानिस हो” जसले सुसमाचार प्रति यो नाकारत्मक अवस्थालाई उत्पन्न गराउँछ।

यस्तो अवस्थामा कसैलाई सुसमाचार बाँड्ने प्रयास गर्नु (जसको निम्ति कसैले प्रार्थना गरेकानै छैनन्, जसमा हरेक हराएका व्यक्तिहरु समावेश गरिन्छ) असल हुनभन्दा धेरै खती (नोकसान) गर्न सक्ता। जेस्सी पेन-लिवीस् भन्नुहुन्छ, जब सम्म विचारको सम्पूर्ण अन्धकार पछाडि ‘अस्तशत्रुले सुसज्जीत भएको बलियो मानिसलाई र सुसमाचार प्रति अन्धो बनेको पत्तो लगाउँदैनौं, हामीले परमेश्वरको प्रिय पुत्रको राज्यमा अन्धकारको शक्तिबाट मानिसहरुलाई निकालेर ल्याउनमा केहि गर्न सक्नेछैनौं। जबसम्म हामीले बलियो मानिसलाई पहिले बाँड्दैनौं र परमेश्वरको चेतावनीलाई कसरी ध्यान दिनु भनी जाँदैनौं, त्यसको सम्पतीहरु नाश पार्नलाई हामीले गरेको प्रयासहरुले त्यसलाई केवल रिस मात्र उठाउँछौं, साथै त्यसको अस्तशस्त्र

बलियो गर्नसकने बनाउँछौं र त्यसको राजभवन शान्तीमा सुरक्षित हुनेछ” (पेन-लिवीस 42-3)।

जब एकपल्ट हामीले आत्माहरु बचाउनको निम्ति प्रार्थनाको विशेषतालाई बुझ्दछौं, यो कसरी गर्ने भनी हामीले सिक्ने पछि। 1979 साल जनवरीको फुल्नेस पत्रिकाको प्रकाशनमा मान्नेले बिस्लेले “हराएकाहरुको निम्ति प्रार्थना” नामकित एउटा लेख लेखेका थिए। यो तिनको प्रारम्भिक कथन हो: “हराएकाहरुको निम्ति प्रार्थना एक क्षेत्र हो जसको बारेमा धेरै बताएका छन् तर थोरै जानेका वा बुझेका छौं।” यो चाँहि एउटा बन्द तिजोरीलाई त्यसको सँध अंक थाहा नभइ खोल्ने प्रयास गरे जस्तो मात्र हो, त्यसभित्र जत्तिकै अमूल्य वस्तुहरु भएता पनि कुनै वास्ता नराखी हामी अन्तमा निराश बन्छौं र त्यागी पनि दिन्छौं।

तर सनातन आत्माहरु जसको निम्ति ख्रीष्ट मर्नु भयो, त्यागनलाई हाम्रो निम्ति अधिक बहुमूल्य छन्। यसकारण, तिनीहरुको निम्ति कसरी प्रभावसाथ प्रार्थना गर्ने भनी हामीले सिक्नैपछि। विशेष गरी यो तपाईंको प्रार्थना हुनसक्छ जसले कसैलाई नरकबाट अलग राख्छ। प्रख्यातः पुनरुत्थानकारी चार्ल्स जी. फिन्नीले भन्नु भएको छ, एक पश्चतापहीन मित्रको विषयमा यस्तो परिस्थिती आउला जसमा त्यस व्यक्तिको निम्ति तपाईंको प्रार्थनाको उत्पुकता र निवेदनले उसलाई नरकबाट बचाउनेछ” (फिन्नी 54)।

येशूले त्यही मात्र गरे जो पिताले गर्नुभएको उहाँले देख्नुमयो (यूहन्ना 5:19)। त्यसरी नै हाम्रा प्रभुले जे गर्नुभएको देख्दछौं हामीले त्यही मात्र गर्नुपछि—“अन्तरबिन्ती गर्नलाई उहाँ सँधैभरि रहनुहुन्छ” (हिब्रू 7:25)। हामीले कतिपय इसाईहरुलाई मध्यस्थको नामपत्र (Label) लगाएर गम्भीर गलती गरी पठाउँछौं। यसरी सुचित गराउँने बाटो पैलाउँदछ कि हामी बाँकिहरु जिम्मेवारीबाट मुक्त छौं—त्यसो होइन !!! हाम्रा प्रभुले गर्दैगर्नु भएको जो देख्दछौं हामी सबैले गर्नुछ - अरुहरुको निम्ति प्रार्थना।

यसरी हराएकाहरुको निम्ति कसरी प्रभावसाथ प्रार्थना गर्ने साथै मुख्य कुराहरु गर्नलाई हाम्रा प्रभुसित कसरी सामेल हुने-सिकौं।

बाइबलीय आधार

प्रभावसंग प्रार्थनाको एक अधिकतम् शक्तिशाली साधन हाम्रो प्रार्थनाको उत्तर किन पाउनैपर्छ भनी परमेश्वरमा प्रभावशाली तर्कहरू प्रदर्शित गर्नु हो। यशैया 41:21 मा यसो गर्नलाई उहाँलेनै आज्ञा गर्नुहुन्छ, “परमप्रभु भन्नु हुन्छ, ‘आफनो मुद्दा पेश गर।’ आफनो प्रभावशाली तर्क ल्याऊ...”

अति प्रभावशाली मुद्दा निरन्तर बाइबल आधारित हुन्छन्, अनि हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थनाको विषयमा धेरै यस्ता मुद्दाहरू छन्। एफ. जे. हूगेलले व्यक्त गर्नुभएको यी शब्दहरू मलाई मनपर्छ, “यदि हामीले कवचको मार्ग फेला पार्यौं भने सुसमाचारको घोषणा र ख्रीष्टको राज्यको बढ्ती अनुसार परमेश्वरको महान उदेश्यहरूको सहयोगको निम्ति प्रार्थना गर्दछौं, त्यसपछि एक पावल वा एक डेभिज ब्रेनार्ड वा जर्ज मुल्लर वा एक प्रेयिडग हाइड्को आत्मा र बलले हामी प्रार्थना गर्नशुरु गर्छौं, र हाम्रो सुनवाइ हुँदछ र महान कार्यहरू गरिनेछ” (हूगेल 80)।

हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नु एउटा प्रमुख कारण तिनीहरूप्रति हाम्रो प्रेम हो। प्रार्थनालाई “घुडामा रहेको प्रेम” भनेर वयान गरिएको छ। निश्चयनै यो परमेश्वरको प्रेम मानिस प्रति थियो जसद्वारा येशू क्रूसमा टाँगिए; यी ती पाँच भाईहरूको निम्ति प्रेम थियो कि तिनीहरूको निम्ति नरकबाट धनी मानिसलाई प्रार्थना गर्न विवश तुल्यायो “तिनीहरू पनि यस कष्टको ठाउँमा नआऊन्” (लूका 16:27-28) साथै प्रेमले हामीलाई अर्जिविन्ती गर्नलाई डोरयाउँदछ।

नरकको भीरमा डग्मगाएका सैयौं आत्महरूलाई उद्धार गर्न चिकागोमा भएको हिस्टोरिक पेसिफिक गार्डन मिसन परमेश्वरको सार्मथमा प्रयोग भइरहेकाछन्। मेरो निम्ति यो कुनै आश्चर्य होइन कि अठाह फूट लामो नियोन चिन्हपद “पेसिफिक गार्डन मिसन” मा आमाको प्रार्थनाले तिमीलाई पछाएको छ भन्ने संज्ञाटो समावेश गरेका थिए। आत्माहरूको अविश्वासनीय संख्या केवल अनन्तकालले प्रकट गर्नेछ जोहरू एउटा आमाको प्रेमको आँसु र प्रार्थनाले बचाइएका हुन्छन्। साँच्चै नै, आत्माहरूलाई बचाउने हाम्रो अति उत्तम सम्पति प्रेम हो।

हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्ने अर्को बाइबलीय आधार विश्वास हो। येशूले भन्नुभयो “विश्वास गर्नेको निम्ति सबै कुरा सम्भव छ” (मती 9:23)। सबै कुराले आत्माको उद्धारलाई निश्चयनै समावेश गर्छन्। यदि कसैको उद्धारको निम्ति तपाईंले परमेश्वरमा विश्वास गर्नसक्नु हुन्छ भने, त्यो तपाईंले पाउनुहुनेछ।

चार मानिसहरूले तिनीहरूका पक्षवाती मित्रलाई येशूकहाँ ल्याए अनि येशूले तिनीहरूको विश्वासलाई देखेर भन्नुभयो, “ए छोरा तिम्रो पाप क्षमा भए” (मर्कुस 2:5)। तिनीहरूले उसलाई चंगाई होस भनेर ल्याएको भएतापनि उसले आफ्नो पापहरूको पनि क्षमा पाए। यो विश्वासको शक्तिको एउटा आश्चर्यपूर्ण प्रदर्शन हो। निश्चयनै विश्वास राज्यको सिक्का हो।

हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्ने मेरो प्रियः मुद्दा बाइबलले प्रार्थनालाई आरोपित गरेको महान शक्ति हो। “धार्मिक मानिसको फलोत्पादी तीक्ष्ण प्रार्थनाले धेरै ठूलो काम हुनसक्छ,” याकूब 5:16 अनुसार। शक्तिशाली प्रार्थना साँच्चै कति अविश्वसनीय छन् भनी बुझ्नलाई हामीले शुरुगर्न पनि सक्दैनौं किनभने यसले कुनै पनि थरिको अधिकतम गुणकारी असर सारा विश्वमा सम्पादन गर्दछ।

“प्रार्थना यस्तो विशिष्ट आदेशको काम हो जो मानिसको कल्पनादेखि बाहिर छ। किनभने जब एउटा ईसाईले प्रार्थना गर्दछ, उसको प्राप्त गर्ने क्षमता र भलाई गर्ने शक्ति हजार गुणा बढेको हुन्छ, ज्यू, हजार गुणा। यो अतिशयोक्ति होइन, कारण यही हो कि जब मानिसले प्रार्थना गर्दछ, परमेश्वरले काम गर्नुहुन्छ” (हूगेल 10)।

दोस्रो महायुद्धको समयमा जब परमाणविक बम जापानमा खसालिएको थियो, प्रायः 92,000 हजार मानिसहरू मारिएका थिए। जब अशशूरले यरुशलेमलाई घेरा हाले हिजकीया राजाले तिनका मानिसहरूको पक्षमा परमेश्वरलाई पुकार्न लागे, परमेश्वरले एउटा दूतलाई पठाउनु भयो जसले 1,85,000 (एक लाख पच्चासी हजार) अशशूरका सेनाहरूलाई एकै रातमा नाश गरे। हिजकीयाको प्रार्थना परमाणविक बमको दोबर विस्फोट थियो!! यदि शत्रुहरूलाई परास्त गर्न प्रार्थनानै काफि हुन्छ भने, आत्माहरू बचाउनलाई यसको शक्ति कति निश्चित छ।

यदि परमेश्वरले हामीबाट आशा गरेको तथ्य बाहेक हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नलाई हामीसित बाइबलको आधार छैन भने, त्यही पर्याप्त हुन्थ्यो। जब परमेश्वरले इज्राएलको निम्ति एउटै पनि मध्यस्थ भेटाउनु भएन उहाँ “स्तभित” हुनुभएको थियो (यशैया 59:16)। यसले मलाई यही बताउँछ कि उहाँले कसैलाई भेटाउने आशा राख्नु भएको थियो।

मध्यस्थको निम्ति परमेश्वरको खोज प्रति एण्ड्र्यू मूरको समालोचना सुन्नुहोस : “उहाँ प्रायः छक्क पर्नुहुन्थ्यो र आरोप लगाउन हुन्थ्यो किनकि त्यहाँ एउटै पनि मध्यस्थ थिएन, कसैले पनि उहाँको शक्तिलाई लिन आफैलाई उत्तेजित पार्न कोहि थिएन। उहाँ अहिले पनि पखिँरहनु भएको छ अनि आजका दिनहरूमा पनि उहाँ छक्क पर्नुहुन्छ, कारण अहिले पनि धेरै मध्यस्थहरू छैनन्। उहाँका सम्पूर्ण सन्तानहरूले यो सर्वोच्च अनि पवित्र कामको निम्ति आफैलाई दिएका छैनन्। यदि कसैले गरेता पनि धेरै उत्सुकता र सुरक्षासाथ यसमा वचन बद्ध छैनन्। उहाँको सुसमाचारको निम्ति सेवकहरू भेटाउनलाई उदेक मान्नु हुन्छ किनकि तिनीहरूको आफ्नै व्यवसायले समय

निकाल्न दिदैनन्, उहाँले चाँहि पहिले तिनीहरूको सर्वोच्च, अति आनन्ददायक, प्रभावशाली काम मात्र हिसाब लाउनु हुन्छ (मूर् 114)।

परमेश्वरले अरुहरूको निम्ति प्रार्थनालाई हाम्रो जीवनमा पहिलो प्राधान्यमा राख्नु भएको छ। परमेश्वरको हृदयको चित्कारलाई सुनौं, “यसकारण सबैभन्दा पहिले म अती दिन्छु, कि सर्वप्रथम अन्तरबिन्ती, प्रार्थनाहरू, विनम्र निवेदन, धन्यवादहरू सबै मानिसहरूका निम्ति... सबै मानिसहरू ले उद्धार पाऊन् र तिनीहरू सत्यको ज्ञानमा आऊन भन्ने इच्छा उहाँ गर्नुहुन्छ” (1 तिमोथी 2:1-4)।

ग्रीक शब्दमा प्रथमलाई “प्रोटोन” भन्दछ अनि स्ट्रोङ्गको शब्दकोषमा समय, स्थान, अनुक्रम, वा विशेषतामा पहिलो वा सर्वप्रथम भनेर ब्याख्या गरिएको छ। सबै मानिसहरूले उद्धार पाएको परमेश्वरले इच्छा गरेपछि अनि प्रार्थना विना कसैले उद्धार नपाउने भएपछि के हामीबाट हुनपर्ने कुराहरूको सुचीमा परमेश्वरले प्रार्थनालाई सबैभन्दा माथि राख्नमा कुनै छक्क पर्ने कुरा छ?

हराएकाहरूको निम्ति हामीले प्रार्थना गर्नलाई प्रबल उद्दीपकको माझमा पनि बाइबलीय उदाहरणहरू छन्। यी मध्ये महान उदाहरण येशू ख्रीष्ट स्वयम हुनुहुन्छ। यशैया 53 के अगमवाणीले भन्दछ कि ख्रीष्टले “अपराधीहरूको निम्ति अन्तरबिन्ती गर्नुभयो” यो अगमवाणीलाई साक्षातरूपमा क्रूसबाट प्रार्थना गर्नुहुँदा पूरा गर्नुभयो, “पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरूले के गरिरहेछन् ती जान्दैनन्” (लूका 23:38)।

अरुहरूको निम्ति प्रार्थना गर्दा येशू हाम्रो दृढ नमूना हुनपछि किनभने उहाँले अझै पनि गरिरहनु भएको छ!! उहाँ हाम्रो प्रभु र उद्धारक, स्वर्गमा विराजमान हुनहुने राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ, तरैपनि अहिले-सम्म उहाँले अरुहरूको निम्ति प्रार्थनालाई जारी राख्नु भएको छ। हिब्रू 7:25 ले मेरो मनलाई प्रवाहीत गर्दछ, “यसैकारण पनि उहाँद्वारा परमेश्वरको नजीक आउनेहरूलाई उहाँले सम्पूर्ण उद्धार गर्नसक्नु हुन्छ। किनभने तिनीहरूका निम्ति अन्तरबिन्ती गर्नलाई उहाँ सँधैभरि रहनुहुन्छ।”

प्रेरित पावल जसको अनुकरण गर्नसकिने अर्को उपयुक्त उदाहरण हुन्। “मेरो आफ्नो हृदयको इच्छा र इस्त्राएलको निम्ति परमेश्वरमा मेरो अन्तरबिन्ती यही छ, कि तिनीहरूले उद्धार पाऊन्” रोमी 10:1 मा तिनको करुणापूर्ण दोष स्वीकार हो। बोर्न फर बेटलमा आर. आर्थर मेथ्यूसले मेरो प्रार्थना “एउटा मानिसले स्वभाविक जीवनमा परमेश्वरको अधिकारको हठी अनंगीकार गरेको र आफ्नै पापको कारणले सर्वनाशको दण्ड पाएका एउटा मानिसको निम्ति ईश्वरीय खोजको अन्त सम्मन धाँदोमा उभिएझैं अन्तरबिन्ती गरिदिने भनी व्यक्त गर्दछ” (मेथ्यूस 104)। हाम्रो निम्ति केवल प्रश्न हो, “के हामी तिनीहरूको उदाहरणलाई अनुसरण गर्नेछौं?”

यसप्रकारको मध्यस्थ प्रार्थनाको निम्ति अरु धेरै कडा बाइबलीय आधारहरू भएता पनि म केवल अर्को एउटा मात्र बताउन चाहन्छु – परमेश्वरले यसलाई हाम्रो जिम्मेवारी बनाउनु भएको छ!!

परमेश्वरको “पवित्र पुजाहारीगिरी” को सदस्य भएको हुनाले (1 पत्रुस 2:5) अरुहरूको निम्ति जिम्मेदार तुल्याउनु भएको छ किनभने पुजाहारीहरूले पृथ्वी देखि स्वर्ग सम्म प्रतिनिधित्व गर्दछ। हाम्रो प्राथमिक कर्तव्य मानिस र परमेश्वरको बिचमा खडाभएर उहाँमा तिनीहरूको मुद्दालाई वकालत गर्नु हो। यस्तै किसिमले हारुनले पनि गरेका थिए जब तिनले जनसंख्या लिएका थिए अनि इस्राएलको पाले गर्दा मृत्युको विपत्तीलाई रोक्न मरेका र जिउँदाहरूका बिचमा खडा भएका थिए (गन्ती 16)।

हामी जतिजना बचाइएका छौं, पुजाहारीहरू हौं, हराएकाहरूको निम्ति अन्तरविन्ति गर्न हामी सबैको जिम्मेवारी हो, अनि यदि हामीले पुरा गरेनौं भने तिनीहरू सदाको लागि अग्नी कुण्डमा व्यक्तित्व गर्नेछन्। एस.डी. गोर्डनको तीखो प्रार्थनाले हाम्रो हृदयमा बोल्दछ : “म विश्वासको विरोध गर्नसक्तिन-यदि मलाई मेरो आफ्नै वा तिम्रो भावनाहरूमा विचार गर्नुपरे म गर्ने थिइन होला भन्न म रुचाउँदिन। तर म विश्वासको विरोध गर्न सक्तिन कि त्यो तल्लो, नष्ट संसारमा मानिसहरू छन् जसलाई कसैले परमेश्वरको स्पर्शमा र प्रार्थनामा उसको जीवनलाई राख्न चुकेका छन्” (गोर्डन 194-95)।

हराएकाहरूको निम्ति अघि कहिल्यै नभएको झैं प्रार्थना गर्न तपाईंलाई प्रेरित गराउन यी शक्तिशाली बाइबलीय तर्कहरू तपाईंले मंजूर गर्नुहुनेछ भनी मेरो प्रार्थना छ।

व्यक्तिगत भाज्यखण्ड

हरेक प्रार्थनाको उत्तरमा दुइवटा भाज्यखण्डहरू वा शर्तहरू सम्बन्धित छन्- धार्मिकता र विश्वास । ख्रीष्टको लाछना लगाइएको धार्मिकता, जो उहाँले अनुग्रहको सिंहासन नजिक जान हामीलाई साहस मिल्दछ। यो प्रभावसाथ प्रार्थनाको निम्ति पूर्णरूपले अनिवार्य छ। तर व्यक्तिगत धार्मिकता पनि महत्वपूर्ण छ, किभने भजन संग्रह 66:18 भन्दछ, “यदि मैले अर्धम लिएको छु भने परमेश्वरले सुन्नुहुने छैन।” सायद प्रभु येशूले यसलाई असल प्रकारले मिलाएर भन्नु भएको थियो, “तिमीहरू ममा रह्यौ, र मेरा कुरा तिमीहरूमा रहे भने जो तिमीहरूलाई इच्छा लाग्छ माग, र त्यो तिमीहरूका निम्ति हुनेछ” (यूहन्ना 15:7)। अर्को शब्दमा आज्ञाकारी ईसाईहरूले तिनीहरूको प्रार्थनाको उत्तर पाउँछन्!!

सबै उत्तर पाएका प्रार्थनामा अर्को आवश्यक भाज्यखण्ड विश्वास हो। यो आत्मिक परिमण्डलमा एक अटूट ब्यवस्था हो। यो निरन्तर “तिमीहरूको विश्वास अनुसार तिमीहरूलाई होस्” (मत्ती 9:29)। हामीमा भएको अविश्वास लगातार पापको स्वभाव हो अनि यो प्रार्थनाको उत्तर नपाइने कारण भन्दा अधिक छ।

यसैले जब हामी हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्छौं, हामीलाई धार्मिकता (लाछना लगाइएको व्यक्तिगत) अनि विश्वासको खाँचो पर्छ। अरु आठ वटा भाज्यखण्डहरू छन् जो यस कामको निम्ति विशेष महत्वका छन्। यिनीहरूमा प्रथम विच्छिन्नता हुन्। “ती जसले आँसुमा छर्दछ आनन्दले कटनी गर्नेछ” आत्मिक कटनीका विधि हुन्। तथापि, हामी मर्म बिना कै कटनी चाहन्छौं। लियोनार्ड राभन् हिलले एकपल्ट भनेका थिए, “परमेश्वरले घेरै प्रार्थनाहरूको उत्तर दिनुहुन्न – ती आत्मकृपाले वा स्वार्थ पुर्ती गर्ने उदेश्यले बन्ध भएका छन्। उहाँले हताश प्रार्थनाको उत्तर दिनुहुन्छ” (राभेनहिल 110)। जब सम्म हामी आत्माहरूको निम्ति निराश बन्दैनौं, तिनीहरूको निम्ति गरेको प्रार्थना निरुत्तर रहिरहन्छ। जसरी येशू यरूशलेम माथि रूनु भएको थियो, त्यसरी नै यदि आफना प्रियहरू जो हराएका छन् तिनीहरूलाई बाँचेको हेर्न चाहन्छौं भने तिनीहरूको निम्ति हामी रूने पर्छ।

एउटा उपलक्ष्यमा साल्भेसन् आर्मीका केहि कर्मचारीहरूले आत्माहरू जित्नमा तिनीहरूको असफलतामा दोष लगाउँदै अनि तिनीहरूले के गर्नुपर्छ भनी सोझै जेनेरल बुथलाई एउटा पत्र लेखेका थिए। तिनले दुइ-शब्दमा उत्तर पठाए, “आँसुमा प्रयास गर।” आँसु अति शक्तिशाली छन्, जब सुसमाचार प्रचारसित जोडिएको हुन्छ, परमेश्वरले फलवन्त कटनीको जमानी दिनुहुन्छ (भजन संग्रह 126:5-6)।

अर्को महत्वपूर्ण भाज्यखण्ड प्रसव वेदना हो। यशैया 66 मा झैं शिशु जन्मको कष्ट र पिडालाई अत्यन्त कष्टदिने चित्रांकन गर्दछ, “... सियोनले ता सुत्केरी व्यथा लाग्ने वित्तिकै बालकहरु जन्माई।” स्ट्रोङ्गस् शब्दकोषले प्रसव वेदनालाई “कष्टले बटारिनु; कष्टसाथ पिरिएर लड्नु भनी व्यक्त गर्दछ।” लूका 22 ले येशू कष्टमा पर्नुभएको अनि उहाँको पसिना रगतको थोपा झैं बुझाउँछ। हामी प्रायः प्रार्थनाको जीवनमा कहिल्यै थिएनौं, किन हो भने हामीले ख्रीष्टमा हराएकाहरुलाई जितेको असाधारण परिणामहरु देख्दैनौं।

येशूले मुक्तिको अनुभव “नयाँ जन्म” को अस्तित्वलाई वर्णन गर्नुभयो।” जसरी एउटा आमाले तिनको शिशुलाई शारिरिक जन्म दिँदा प्रसव वेदनाको अनुभव गर्दछ, त्यसरीनै आत्मिक परिमण्डलमा पनि सत्य छ। पावलले “नयाँ जन्ममा प्रसव व्यथाको” बारेमा बोल्दछ किनभने आत्मिक तौरमा अपरिपक्व गलाथीहरुलाई ख्रीष्टमा जितेका थिए। तरै पनि स्वास्नी मानिसले अनुभव गरेझैं प्रसव व्यथाको तीव्रतालाई लोग्ने मानिसले पूर्णरूपले विचार गर्न सक्तैनन् किनभने तिनले जन्म दिँदैनन्, नता अधिकतम् ईसाईहरुले आत्माहरुको निम्ति प्रसव वेदनाको आवश्यकतालाई बुझ्दछ, 95% ईसाई कहलाइएकाहरुले एउटै आत्मा पनि ख्रीष्टमा जितेका छैनन्!!

जोन “प्रेयीङ्ग” हाइड मेरो नायक हन्, भारतमा एक सेवक जसले आत्माहरु बाँचोस भनेर प्रार्थनामा तिनको जीवन दिए। 1908 मा तिनले प्रत्येक दिन एउटा आत्मा दिनुहोस् भनेर परमेश्वरसित प्रार्थना गरे। त्यस वर्ष तिनले चारसय भन्दा बढी आत्माहरु ख्रीष्टमा जिते। अर्को वर्ष तिनले एक दिनमा दुइ आत्माहरुको निम्ति प्रार्थना गरे (प्रार्थना मात्र होइन, तर ख्रीष्टमा अर्पण गर्न र बप्तिस्मा दिनलाई) अनि आठ सय भन्दा ज्यादा आत्माहरु ख्रीष्टमा जिते। त्यसपछि 1910 मा चार आत्माहरु एक दिनमा मांगे अनि परमेश्वरले तिनको विन्ति स्विकार गर्नुभयो। तर यो वर्षको अवधिमा जब तिनको स्वस्थ बिग्रन्दै गइरहेको हुनाले तिनलाई एउटा मित्रले डाक्टरकोमा जाने सल्लाह दिए। आत्माहरुको प्रसव वेदनाको भयंकर यन्त्रलाई हामीले बुझ्न डाक्टरले तिनलाई के भन्दछ सुनौं : तपाईंको मुटु डरलादो अवस्थामा छ। मैले यस्तो खराब दशा कहिल्यै देखेको थिइन। यो आफ्नो स्वभाविक स्थान देब्रे ठाउँदेखि दाहिने तर्फ सरेर गएको छ। ज्यादा जोड र परिश्रमले गर्दाहुँदा यस्तो खराब अवस्था भएको छ। अब यसलाई आफ्नो सामान्य अवस्थामा ल्याउनलाई (महिना-महिनाको) नियम निष्ठा एकान्त जीवनको खाँचो पर्नेछ। तपाईंले आफैसित के गर्दैहुनु हुन्छ? जबसम्म तपाईंले आफ्नो सम्पूर्ण जीवन बदलाउनु हुन्न अनि ज्यादा परिश्रम गर्न छोड्नु हुन्न भने तपाईंले छ महिना भित्र ठूलो जरीमाना तिर्नुपर्ने छ” (कारे 44)।

यदि अन्धकारको राज्यदेखि आत्माहरुको छुटकाराको निम्ति कष्टमा हाम्रा अतिप्रियः प्रभुसित सामेल हुन्छौं भने त्यसको मोल चुकाउनु पर्छ, तर यो पर्याप्त हुनेछ! यसैकारण हामी महान दलमा सामेल हौं किनभने “मत्युसम्म आफ्नो जीवनको पनि नराखेका” (प्रकाश 12:11) विजय हाम्रो हुनेछ।

हराएकाहरूको दशा सम्बन्धित बाइबलमा भएको धेरै सजीव शब्द चित्रद्वारा प्रार्थनामा प्रयत्न किन एक आवश्यक भाज्यखण्ड हुनआउँछ भन्ने हामी सहजै देख्न सकौं। यशैया 14:17 ले हराएकाहरूलाई बन्धुवामा परेकाझैं वर्णन गर्दछ जसलाई मुक्त गर्न शैतानले अस्विकार गर्दछ। प्रेरित 26:18 ले भन्दछ कि तिनीहरू शैतानको नियंत्रण वा अधिकार भित्र छन्। सायद सबैभन्दा बेसी भयभीत गराउने विवरणहरूमा मर्कूस 3:27 मा येशू द्वारा बताइएको बलियो मान्छेको घर हो। उहाँले यो पनि भन्नु हुन्छ कि “कुनै मानिसले” ती व्यक्तिहरूलाई मदत गर्न सक्तैनन् जबसम्मन् बलियो मानिसलाई बाँधेका हुँदैनन्।

कुनै-कुनै भूतात्माहरू अत्ति बलिया हुन्छन् जसमाथि विजय पाउन प्रार्थना र उपवासको खाँचो पर्दछ (मर्कूस 9:29)। ती व्यक्तिहरूलाई नछोड्ने शैतानको अनिच्छाको कारणले गर्दा दृढ प्रार्थनाको आवश्यकता छ, यसकारणले होइन कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई बचाउने इच्छा गर्नुभएको छैन!!

शैतानसित सम्पूर्ण देश र संस्कृतीलाई नियंत्रणगर्ने क्षमता छ। यसैकारणले धेरैपल्ट कुनै मानिसहरूको झण्डमा पुग्न सेवकहरूलाई धेरै कठिन हुँदछ। “सात वर्ष अगाडी केरिले भारतमा प्रथम परिवर्तित व्यक्तिलाई बप्तिस्मा दिएका थिए, सात वर्ष अघि जड्सन्ले बर्मामा प्रथम चेला बनाएका थिए, मोरिसन्ले पहिलो चिनीया मानिसलाई ख्रीष्टमा ल्याउन सात वर्ष परिश्रम गरेका थिए, मोफात्ले घोषणा गर्दछ कि अफ्रिकाको बेचुआनासमाथि पवित्र आत्माको प्रत्यक्ष बहाव प्रथम पटक हेर्नलाई तिनले सात वर्ष पखेका थिए; बेन्जा मानटाकामा प्रथम परिवर्तन प्राप्त गर्न अगि कोडगोमा हेन्री रिचार्डस्ले सात वर्ष काम गरेका थिए” (गोरडोन 139:140)।

शैतानको एउटा प्रिय: रणनीति चाँहि परिस्थितीलाई अस्मभव बनाएर देखाउनु हो, जसले गर्दा हामी निरुत्साहित हुन्छौं र प्रार्थना गर्न छोडी दिन्छौं। त्यसको यसो गर्न विशेष कारण प्रार्थनाको बिरुद्धमा त्यससित बचाउ हुँदैन। एउटा पुरानो कथन सत्य छ कि जब कमजोड सन्तलाई तिनको घुडामा त्यसले देख्छ, शैतान काँप्दछ। सबै प्रार्थना युद्ध सग्राम हो अनि जब तपाईंले प्रार्थना गर्नुहुन्छ, तपाईंले परिस्थितीमा कुनै परिवर्तन नदेखेता पनि शैतान हारीसकेको हुन्छ।

जे भएता पनि जब हामीले प्रार्थना गर्दा आत्मिक परिमण्डलमा के हुँदछ भनी यदि हामीले देख्न सकौं भनें, हामी अत्ति प्रोत्साहित हुन्थ्यौं। याद गर्नुहोस् परमेश्वरले एलिशाको नोकरको आँखा कसरी खोलीदिनु भयो र शत्रुहरूबाट तिनीहरूलाई घोडा र अग्नी रथहरूले सुरक्षगरी राखेका तिनले देख्न सके (2 राजा 6:17)? तपाईंले प्रतिफल देखुन वा नदेखुन यसरी हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गरिनै रहौं, किनभने तपाईंको प्राथनाहरूको उत्तर दिइरहनु भएको छ!!

यस किसिमको दृढ प्रयत्नको अविश्वासनीय घटना जर्ज मुल्लरको जीवनमा पाउँदछौं। किनभने तिनको सेवाकालमा धेरैजना झट्ट परिवर्तन भएको हुँदा तिनलाई

धेरै सफलता मिलेको थियो जसको निम्ति तिनले केवल प्रार्थना मात्र गरेका थिए, यसैले तिनमा यस्तो छाप परेको थियो कि सधैं यस्तै किसिमले नै हुन्छ। तर यसबारे तिनको साक्षी सुनु होस्, “यदि म भन्छु कि चौवन्न वर्ष नौ महिना भरि म प्रभु येशू ख्रीष्टमा एक विश्वासी वनी रहँदा मैले तीस हजार प्रार्थनाको उत्तर पाइकेको छु, त्यही घडीमा होस् वा विन्ती टक्राएको दिनमा होस्, म एक कण पनि टाडो जान हुँदैन...। तर हुनसक्छ एउटा वा अर्को गरेर समस्त प्रार्थनाको उत्तर तुरन्तै मिलिरहेको होला। सबैको त होइननै। कहिले कहिँ हप्ता, महिना वा वर्षसम्म मैले परिवर्तन परेको छ; कहिले त-धेरै वर्ष...। 1844 सालको नोवेम्बर महिनामा पाँच व्यक्तिहरूको परिवर्तनको निम्ति प्रार्थना शुरु गरेँ। एउटै विश्राम नलिइ स्वस्थ वा अस्वस्थमा होस्, धरती वा समुन्द्रमा र मेरो व्यस्ततामा जतिकै चाप किननै नपरेको होस् मैले प्रत्येक दिन प्रार्थना गरिनै रहें। अठार महिना बित्न लागदा पाँच जनामा एकजनाको परिवर्तन भयो। मैले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाएँ, र अरु बाँकीहरूको निम्ति प्रार्थना जारी राखें। पाँच साल बितीसके पछि अर्को एकजनाको परिवर्तन भयो। दोस्रो व्यक्तिको निम्ति मैले धन्यवाद टक्राएँ, अनि बाँकि तीनजनाको निम्ति प्रार्थना गर्न लागें। मैले तिनीहरूको निम्ति दिन-व-दिन प्रार्थना गरिनै रहें अनि तेस्रो परिवर्तन हुनभन्दा अगि अरु छ वर्ष बितेर गयो। मैले उसको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिएँ औ रहल दुईजनाको निम्ति प्रार्थना गर्दै गएँ। यी दुइ मात्र परिवर्तन हुन बाँकि रहेको थियो। त्यो मानिस जसलाई परमेश्वरको अनुग्रहको प्रशस्ततामा प्रार्थनाको हजारौं गुणा उत्तरहरू दिइरहनु भएको छ। आफैमा त्यही समय वा दिनमा विन्ती टक्राएको हुँदा) तर “यी दुइ व्यक्तिहरूको परिवर्तनको निम्ति प्रायः छत्तीस वर्ष दिन-दिनै प्रार्थना भइरहेको भएता पनि तिनीहरू अपरिवर्तित नै रहे (स्टर 246-47)।

तर यो कथा यहाँ टुँगिन्दैन। तिनले दिनदिनै र वर्षौं वर्ष प्रार्थना गरिनै रहे अनि त्यसपछि तिनले भने, “विशेष तात्पर्य उत्तर नपाइज्जेल सम्म कहिल्यै नत्याग्न। मैले एउटा मानिसको परिवर्तनको निम्ति त्रिसठ्ठी वर्ष आठ महिना प्रार्थना गरिरहेको छु। तिनी अहिले सम्म पनि बाँचेका छैनन्-तर उ बाँचे छ। नत्रभने यो कसरी हुन सकला... म प्राथना गर्दैछु।” समय आयो जब मुल्लरको मित्रले ख्रीष्टलाई पाए। यो तबसम्म हुन सकेको थिएन जबसम्म मुल्लरलाई राखेको बाकस जमीन भित्र झरेको थिएन। त्यहाँ, खुला चिहानको अगाडी यो मित्रले तिनको हृदय परमेश्वरलाई दिए। दृढ प्रयत्नको प्रार्थनाले अर्को एउटा लडाईं विजय भयो। मुल्लरको सफलतालाई चार प्रबल शब्दहरूमा संक्षेप गरेहुन्छ : “तिनले त्यागेनन् (He did not quit)” (इस्टमेन 99-100)।

किनभने प्रार्थना युद्ध संग्राम हो, म सुझाउन चाहन्छु कि प्रथमाक्रमण मध्यस्थतामा जरुरी छ। परमेश्वरले हामीलाई अविश्वासनीय अधिकार दिनुभएको छ (मत्ती 16:19), अनि हामीले यसलाई अभ्यास गर्न आज्ञात्मक ठहरिन्छ, विशेष गरेर विश्व प्रचार धावामा (मत्ती 28:18-20)।

हामी जिलेहरु हौं (प्रकाश 12:11) अनि “विजेता भन्दा पनि महान” (रोमी 8:37), अनि बलियो मानिसलाई हामीले “आक्रमण गरेको” परमेश्वरले चाहनुहुन्छ, जो शस्त्रले पूर्ण छ अनि “त्यसको सम्पतीहरुलाई नष्ट गर्न” को निम्ति त्यसलाई पराजित गरेको चाहनुहुन्छ (लूका 11:21-22)। हामीले अघिनै देखिसकेका छौं, शैतानले आत्माहरुलाई बन्धनमा राख्छ र लडाईं नगरी तिनीहरुलाई त्यागदैनन्। तर हामी सधैँ सतर्क रहनुपर्छ किनकि “हाम्रा युद्ध संग्रामको शस्त्रहरु संसारिक होइनन्, तर परमेश्वरबाट शक्तिशाली छन्” (2 कोरिन्थी 10:4)। जब हामी लडाईं गछौं-परमेश्वरको शस्त्र र हतियारहरुको साथमा तयार गरेर हामी प्रार्थनाद्वारा लड्छौं (एफिसि 6:10-18)।

“नरकको ढोका” विजय गर्न अनि उत्तेजनासाथ चढाइ गर्नलाई परमेश्वरले उहाँका मण्डलीलाई सामर्थपूर्वक अधिकार दिनुभएको छ। तैपनि हामी विना प्रतिरोधक बसीरहेका छौं, नरकलाई “त्यसको मुख बेनापले खोल्न दिइराखेका छौं” (यशैया 5:14)। म रेभनहिलको यस घटनालाई पेश गर्ने तरिकाले उत्तेजित बनेको थिएँ, “न्यायको संकष्टले मण्डलीमा घाँटी अँट्याउने विरक्तता छ” (रेभनहिल 80)।

एउटा विशाल हातीलाई एउटा सानो खामोले मात्र थामेर राख्न सकिन्छ किनभने त्यसलाई उम्केर जान सक्दैनन् भन्ने विश्वासलाई प्रशिक्षा दिएका हुन्छन्, त्यसरी नै हाम्रो विशाल शक्ति (एफिसि 1:17-23) र अधिकार जो हामीले प्रयास नै नगरेको सम्बन्धमा जीवित परमेश्वरको मण्डली शैतान द्वारा छलिएकाछन्। जुन समय हामी अविश्वास र आलस्यमा कमजोड हुँदछौं त्यसले हाम्रा प्रियहरुलाई बन्धनमा पारिराख्छ।

शैतानले त्यसको अन्तिम हारलाई स्वीकार्ण चाहँदैन, त्यसलाई जबसम्म कर पर्दैन त्यसले कुनै पनि आफ्नो आधिपत्यलाई त्याग्न अस्विकार गर्दछ, त्यसले जे पनि जबरजस्ती लडेर स्वीकारेको छ, त्यसले आफ्नै हरेक कामको विरुद्धमा क्रूरताले र कटुताले विरोध गर्दछ (निवेल 27)। यसकारण आत्माहरुको लडाईंमा हामी प्रथमाक्रमी हुने समय आएको छ, किनभने स्वर्गको राज्य “उत्पातलाई सहन्छ अनि हिंस्रले यसलाई जबरजस्ती लिन्छ” (मत्ती 11:12)।

जब अरुहरुको निम्ति प्रार्थना गरिन्छ, वकालत साह्रै असरदार हुन्छ। बाइबलीय उदाहरणहरु घेरै छन्; सदोमको लागि अब्राहम (उत्पत्ती 18), इष्राएलको लागि मोशा (प्रस्थान 22), यहूदाको निम्ति हिजकियाह (2 राजा 19) अनि यसरी नै सूची बढ्दै जान्छ। वकालतको प्राथमिक अर्थ परमेश्वरले किन तपाईंको प्रार्थनाको उत्तर दिनपर्छ त्यसको बाइबलीय कारण परमेश्वरमा प्रस्तुत गर्नु हो। प्रभुले नै हामीलाई “हाम्रो कडा मुद्दाहरु ल्याउनलाई” सुचित गर्नुहुन्छ (यशैया 41:21)।

ए.टि. पायर्सनले भन्नु हुन्छ, “हामीले परमेश्वरसित हाम्रो मुद्दा वहस गछौं, उहाँलाई विश्वास दिलाउनलाई चाँहि होइन, तर हामी आफैलाई विश्वास दिलाउन।

उहाँको आफ्नै वचन, शपथ र स्वभाव द्वारा आफैलाई प्रमाणित गर्न मध्यस्थ बनेर उहाँले आफैलाई सीमाबद्ध गर्नु भएको छ, हामीले हाम्रो आफ्नै विश्वासलाई प्रदर्शन गर्छौं जुन माग्ने र दावी गर्ने अधिकार उहाँले हामीलाई दिनभएको छ, अनि हाम्रो निवेदनको उत्तर उहाँले दिनुहुनेछ किनभने उहाँले आफैलाई इन्कार गर्न सक्नु हुन्न” (पायर्सन् 150)।

वकालतको सामर्थ्य बारे स्पर्जन सशक्त बन्नु भएको थियो। उहाँले भन्नु भयो, “प्रार्थना गर्दै गर्दा बहस गर्नु विश्वासको स्वभाव हो। केवल प्रार्थनामा बर्बराउनेहरु, जसले प्रार्थना नै गर्दैनन्, परमेश्वरसित बहस गर्न बिर्सका हुन्छन्; तर जोहरु प्रवल हुन्छन् तिनीहरुको मुद्दाहरु र दृढ विवादहरु अघि ल्याउदछन् अनि परमेश्वरसित प्रश्नहरुमा तर्क गर्दछ... अरे, भाइहरु यसरी आदेशहरु, प्रतिज्ञाहरु र जे पनि सेवा हामीबाट हुँदछ त्यसको वकालत गर्न हामी सिकौं। जबसम्म तपाईंले वकालत गर्नुभएको हुन तपाईंले गर्नुभएको प्रार्थनालाई हिसाब नलगाउनु होस, किनभने बहस प्रार्थनाको मुख्य सांराश हो” (स्पर्जन 49-50)।

जर्ज मुल्लरले भजन संग्रह 68:5 को पहिलो पाँच शब्दहरु लिनुभयो, “टुहुराहरुका बाबु (A father to the Fatherless)” अनि तिनीसित भएका टुहुराहरुको निमित्त वहस गर्नलाई यो वाक्यांश बारम्बार प्रयोग गरेका छन्। उहाँको आफ्नै शब्दहरु यसप्रकार छन् : अभावको समयमा परमेश्वरको सहयोग द्वारा, जसरी गर्नुहुन्थ्यो, टुहुराहरुको सम्मान गर्दै मेरो वहस यही हुनेछ, उहाँ तिनीहरुका पिता हुनुहुन्छ यसैकारण तिनीहरुको प्रबन्ध गर्नलाई उहाँ आफैले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। मैले केवल यी गरीब नानीहरुको आवश्यकता पुरा गरियोस् भनी उहाँलाई सम्झना मात्र गराउनु पर्छ” (पायर्सन 143)।

म निश्चय छु कि आत्माहरुको मुक्तिको निमित्त वहस गर्नलाई हामीले प्रयोग गर्न सकिने सैयौं बाइबलका पदहरु छन्, तर समय र परिस्थितीको खातिर केवल थोरै मात्र उल्लेख गर्ने मौका छ। हामीले मानिसहरुको निमित्त परमेश्वरको प्रयोजनलाई वहस गर्नसक्छौं (यर्मियाह 1:5), (लूका 19:10), (2 पत्रुस 3:9), (प्रेरित 26:18) अनि (एफिसी 2:5-7)। हामीले मुक्ति सम्बन्ध परमेश्वरसित उहाँको प्रतिज्ञाहरुमा वहस गर्न सक्छौं (यूहन्ना 3:16), (यूहन्ना 1:12), (रोमी 10:13), अनि (यूहन्ना 6:37)। हामीले बचाउन परमेश्वरको सामर्थ्य प्रति वहस गर्न सक्छौं (हिब्रू 7:25), (रोमी 1:16), (1 कोरिन्थी 2:4-5) अनि (1 पत्रुस 1:3-5)। उहाँ सृष्टिकर्ता, उद्धारक, पिता र प्रभु हुनभएकोले मानिससितको संबन्धमा परमेश्वरको श्रेष्ठता हामीले वहस गर्न सक्छौं। मानिस प्रति परमेश्वरका ढङ्ग र विशेषतामा हामीले वहस गर्नसक्छौं जस्तै प्रेम, दया, अनुग्रह, उहाँको भद्रता र उहाँको सहनशीलता। मलाई मन पर्ने वहस चाँहि अरुलाई बचाउनमा उहाँको विगत क्रियान्वयनमा जोडिन्छ: निनवे (दुष्ट शहर जसलाई नष्ट गर्नलाई परमेश्वरले निर्णय गरिसक्नु भएको थियो), गेरासिनीको भूतहरु (जसले लाउँदैन थियो, चिहानहरुमा बस्तथियो,

साहै रिसाहा थियो, कोहि मानिस त्यसको सामने जान सकदैन थियो, समाजबाट वहिष्कृत गरिएको, भूतात्माहरूको फौजले भरिएको, हामी कसैले कहिल्यै नजानेको भन्दा खराब, टार्ससको सावल (मण्डलीको विनाश र ध्वशं गर्ने) अनि लिड्डा र शारोनको शहर (प्रेरित 9:35)।

अर्को संकटस्पद भाज्यखण्ड यथार्थमा प्रार्थनाको वर्षलाई सम्पूर्णरूपले निरर्थक बनाउने हाम्रै अभिप्राय हो जो साहै सुक्ष्म हुनसक्छ! हराएकाहरूको निमित्त प्रार्थना गर्ने हाम्रो प्राथमिक अभिप्राय परमेश्वरको महिमाको निमित्त हुनैपर्छ (यूहन्ना 15:8)। तर धेरै पल्ट हाम्रो अभिप्रायहरूमा स्वार्थ र घमण्डको बिष भरिएका हुन्छन्। माता-पिताले अभिप्राय दुषित छ भनेर नबुझिकनै परिवारको नामको खातिर तिनीहरूका “कालो भेडाहरू” को निमित्त घमण्डसाथ प्रार्थना गर्दै होलान्।

मैले मेरो ज्वाइँको निमित्त कुनै प्रतिफलको आशा नगरी एक साल प्रार्थनामा लागिरहें। तर जब तिनको अन्तिम चरणको क्यान्सर भएको पत्तो लाग्यो मेरो प्रार्थना अझ जोशीलो बन्नगयो, परमेश्वरले मलाई देखाउनु भयो कि ती खेरोभएको प्रार्थनाहरू सबै स्वार्थले लिप्त थिएछ। हेर्नुहोस् मेरो कारणहरू : मैले तिनलाई बाँचेको चाहन्थे कि मेरो बहिनीले आफ्नो असल लोग्ने फिर्ता पाओस, अनि मेरा भान्जा-भान्जिले तिनीहरूका प्यारो बाबुलाई पाओस्। यसैकारणले उसको निमित्त मैले गरेको प्रार्थनाको उत्तर परमेश्वरले दिनुभएन। जे भएता पनि जब मेरो अभिप्राय चोखो बनिए, परमेश्वरले तिनलाई बचाउनु भयो!!

बाइबल यस बिषयमा अत्यन्त निर्मल छन् : “तिमीहरू माग्द छौ, तर पाउँदैनौ किनभने आफ्नो सुख विलासमा खर्च गर्नलाई बेठीक संग माग्दछौ (याकूब 4:3)। यदि तपाईंले कुनै परिणामलाई नहेरी विशेष व्यक्तिको निमित्त लामो समयदेखि प्रार्थना गर्दै हुनुहुन्छ भने (विशेष गरी परिवारको सदस्य वा घनिष्ट मित्र), तपाईंको अभिप्राय: सफा छ कि छैन भनी जाँचगर्न सक्नुहुन्छ (प्रथम परमेश्वरको महिमाको निमित्त)।

कानूनको अदालतमा विरोधी मुखतियारले एउटा प्रश्नरेखा, एक निर्दिष्ट तर्क वा केहि प्रमाणहरूको प्रस्तुतीलाई न्यायानुसार घेराबाहिररहेको विश्वास गर्दा “विरोध” गर्नसक्छ। यदि न्यायधिसले स्वीकारे भने तिनले विरोधलाई “थामी राख्ने” छ जसलाई व्यर्थ र शून्य बेकानुनी रणनीति भनी अनुवाद गरिन्छ। यसरीनै आत्मिक परिमण्डलमा सत्य छ। हामीले हाम्रा हराएका प्रियहरूको मुद्दालाई बाइबलका दर्जनौ तर्कहरू प्रयोग गर्दै वाक्यटुता संग वकालत गर्नसक्छौं, तर यदि हाम्रो अभिप्राय गलत छ भने, शैतानले “विरोध” गर्छ अनि परमेश्वरले हाम्रो सबै प्रार्थना र वहसलाई व्यर्थ र सुन्य वर्णन गर्दै शैतानलाई सहमत दिनैपर्छ!! यदि हामीले आफ्नो अभिप्रायलाई ठीक गरेनौं भने जस्को निमित्त हामीले प्रार्थना गर्दै थियौं त्यो व्यक्ति मर्नेछ र नरकमा पर्नेछ।

मध्यस्थको अर्को पूर्ण तत्व बलिदान दिने आत्मा हो। यसलाई प्रेरित पावलको जीवनमा प्रदर्शन गरिएको हामीले पाउँछौं जसले यहूदी जातीको निमित्त “ख्रीष्टबाट

श्राप हुन” इच्छुक थिए (रोमी 9:3), मोशा जसले मानिसहरूका पापको कारणले गर्दा अर्को चालिस दिन र रात उपवास र प्रार्थना गरे (व्यवस्था 9:18-19); एस्थर जसले घोषणा गरे, “मेरो विनाश भए पनि होस” (एस्तर 4:16)।

जब मैले व्यक्तिगत घर्मप्रचारवाद बारे एउटा अध्ययन गोष्ठी विसतार विभागमा सिकाइरहेको थिएँ, मैले प्रार्थनाको एउटा सूची कार्डमा यस्तो लेख, “म तिम्रो निम्ति नरकमा जान्छु” छपाएको थिएँ। यसको उद्देश्य ती मानिसहरूको नाउँको सूची बनाउनु थियो, जसको सट्टामा नरक जानलाई र नियमित रूपमा प्रार्थना गर्नलाई इच्छुक छौं भन्ने थियो। सभाको अर्को कक्षामा मेरा क्षात्रहरूलाई कार्ड बाँडि सकेपछि एकजना पास्टरले भन्नुभयो, “मलाई लाग्दैन कि म कसैको निम्ति नरकमा जानेछु।” तिनले हामी सबैको लागि धेरै बोली दिहाले। परमेश्वरले हामीलाई नरकमा अरुको स्थान लिन स्वीकृति नदिनु भएता पनि यदि हामी अत्तिनै इच्छुक भयौं भने तिनीहरूको निम्ति हाम्रो प्रार्थनाको प्रभाव बढ्ने थियो!!

अरु सबै कुरा समान्तर भएको हुनाले हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थनामा एकता अधिकतम् शक्तिशाली भाज्यखण्ड हो। यसले सामान्यरूपमा तुरन्तै परिणाम उत्पन्न गर्दछ!! जसरी आतशी शीशाले (magnifying glass) एउटै निर्दिष्ट स्थानमा संकेन्द्रित गरेर सूर्यको किरणबाट आगो बाल्नसकिन्छ, त्यसरीनै इसाईहरूले विशेष व्यक्तिको बलियो मानिसलाई उखेल्नको निम्ति संयुक्त रूपले प्रार्थना गर्नसक्छन् अनि उसको जीवनमा पुत्रको शक्ति केन्द्रित गर्नसकिन्छ।

विलियम केरिको छोराको जीवनको परिवर्तनमा केहि यस्तै घटना घटेको थियो। यो लण्डनमा ब्याप्टिस्ट मिसनेरी सोसाइटिको तत्वधानमा सम्पन्न भइरहेको वार्षिक सभाको समयमा भएको थियो। डाक्टर रेल्याण्डले जावेजको निम्ति बोझीत भएर भन्नुभयो : “प्रिय:हरु, जावेज केरीको परिवर्तनको निम्ति घोर शान्तमय ढंगले संयुक्त विश्व अनि उत्साही प्रार्थना हामीले माथि परमेश्वरलाई पठाइदिऔं।” जसै पवित्र आत्मा अचानक सभामा उत्रनुभयो, सारा मण्डली प्रायः दुइ हजार व्यक्तिहरूले मौन प्रार्थना गरिदिए। केरिले जावेजबाट चाँडै तिनको परिवर्तन बारे बताएका एउटा पत्र प्राप्त गरिन, “यो स्मरणीय प्रार्थनाको घडी मिलनलाई प्रायः ठिक जागृतिको समय प्राप्त भएको थियो” (गोर्डन 87-88)।

जीम् सिम्बाला भन्नुहुन्छ कि कसरी तिनले आफ्नो छोरी ख्रीस्तीको निम्ति अढाइ वर्ष सम्म प्रत्यक्ष परिणाम नपाए पनि प्रार्थनामा कष्ट भोगीरहे। तब ब्रुकलीन टेबरनेकलमा मंगलबारको रात प्रार्थना सभाको समयमा एकजना तरुनी ठिटीलाई ख्रीस्तीको निम्ति तिनीहरूले प्रार्थना गर्नुपर्छ भन्ने प्रभावमा पारे। त्यस रात “मण्डली एउटा प्रसववेदना कोठामा परिणत भयो। त्यहाँ एउटा विलाप निस्कियो, एक तीब्र संकल्पको चेतना, यसो भन्नलाई, “शैतान, तँले यो केटि पाउने छैनस्। यसबाट तेरो

हात हटाइ हाल- उ फर्कि आउँदैछ!" अनि बत्तीस घण्टा पछि त्यस्तै नै भयो (सिम्बाला 63-65)!!

जब लूइसीयानाको जोन्स, न्यू होप ब्युटिस्ट चर्चको पास्टरले तिनका मण्डलीलाई एउटा कागजको टुकुरामा तिनीहरूले परिवर्तन भएको देख्न चाहेको कसैको नाम लेखलाई र त्यस व्यक्तिको निम्ति प्रार्थना गर्न आफैलाई समर्पित गर्नलाई लल्लकानु भयो, अठाह जनाले “माइक डोलेस” लेखे। दुइ हप्ताको समयभित्र उ प्रतापी भएर परिवर्तन भए।

आफनो लोग्ने बाँचुन भनेर प्रार्थनाको निष्फल अठाह वर्ष पश्चात, हेलेन ग्रीशामले तिनको पास्टर मिकी हुडनललाई प्रार्थनाको निम्ति सहयोग मागे। दुइजना मिलेर रिकीको निम्ति एकसाथ प्रार्थना गर्नलागे, उ दुई महिना भन्दा कममा उदेकरूपले परिवर्तन भए। जसै तपाईंले तिनको साक्षी सुन्नुहुन्छ कि दुइ महिनाको अवधीमा परमेश्वरले तिनको जीवनमा अभियान गर्नुभएको ती सबै कुराहरूमा तपाईं आनन्दपूर्वक प्रसन्न बन्नुहुनेछ। साँचै, तिनको स्वास्नी र तिनको पास्टरले तिनको निम्ति प्रार्थना गरिरहेका थिए भनी तिनलाई पत्तो नै थिएन।

हराएकाहरूको निम्ति एकनासे प्रार्थनाको डरलाग्दो शक्तिलाई कथन गरौं : दुइ हजार जनाले जाबेज केरीको निम्ति प्रार्थना गरे अनि उ त्यही समयमा परिवर्तन भए, कैयौं विश्वासीहरूले ख्रीस्ती सिम्बालाको निम्ति प्रार्थना गरे अनि तिनले बत्तीस घण्टा भित्रमा पश्चताप गरेका थिए, अठाह जनाले माइक डोलसको निम्ति प्रार्थना गरेका थिए र तिनी दुइ हप्ता भित्रमानै बाँचेका थिए, दुइजनाले रिकी ग्रीशाषको निम्ति प्रार्थना गरेका थिए र उ दुइ महिना भन्दा पनि कम समयमा पूर्णरूपले बदलिएका थिए!!

अहहा, यदि तपाईंले तपाईंको प्रियहरूका निम्ति तपाईंलाई प्रार्थनामा सहयोग दिने कसैलाई भेटाउन सक्नुहुन्छ भने, तपाईंले नाटकीय नतीजाहरू देख्नुहुनेछ!! किनभने दुइजनाले आत्मिक परिमण्डलमा दश हजारलाई लखेटन सक्छन् (व्यवस्था 32:30) अनि दुइजना प्रार्थनामा “एक चित्तको बने” प्रभु स्वयमको अनुरूप तिनीहरूको विन्ति संघै ग्रहण गरिनेछ (मत्ती 18:19)।

म तपाईंलाई बताउन चाहन्छु, किन हराएकाहरूको निम्ति एकनासे प्रार्थना त्यत्ति सामर्थी छ। प्रथम अनि प्रमुख चाँहि परमेश्वरले उहाँका जनहरू माँझ अविश्वासनीय महत्व एकतामा राख्नुभएको छ। उहाँले गर्नुभएको प्रार्थनामा प्रमाणित गरिएको यो हाम्रो निम्ति प्रभुको इच्छा हो (यूहन्ना 17) जहाँ उहाँले पाँच पटक प्रार्थना गर्नु हुन्छ कि हामी “एक होऔं।” परमेश्वरको सूचीमा हामीले गर्नुपर्ने प्रथम कुरा हो “सबै मानिसहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नु... कि तिनीहरू बचाइएको होस् (1 तिमोथी 2:1-4)। अहिले, जबकि एकता बिल्कुलै कम छ अनि मध्यस्थहरू असाध्यै कम छन् (परमेश्वरले इस्त्राएलमा एउटै पनि भेटाउनु भएन-यशैया 59:16) जब तपाईंले यी दुवैलाई एकसाथ मिलाउनु हुन्छ - मध्यस्थतामा एकता- तपाईंसित दोबर कमी

हुनजान्छ। परमेश्वरले यसलाई अत्ति बहुमुल्य भेटाउनु हुन्छ कि उहाँले हाम्रो उन्मत्त कल्पनादेखि बाहिर प्रशस्त आशिष दिनुहुन्छ!!!

दोस्रो कारण वास्तवमा साधरण छ—एउटा व्यक्तिको जीवनलाई नियंत्रण गर्ने एउटै मात्र बलियो मानिस छ। जब कैयौं परमेश्वरका जनहरु एउटा बलियो मानिसको विरुद्धमा आउँछन्, त्यो सहजैसित परास्त हुँदछ किनभने “जो संसारमा छ त्यो भन्दा महान उहाँ हुनुहुन्छ जो हामी भित्र बास गर्नुहुन्छ” (1 यूहन्ना 4:3-4)। त्यसपछि “त्यसको सम्पत्ती नष्टगर्ने” एउटै सम्बन्धमा सरल मामला छ। धेरै पल्ट हराएका व्यक्तिहरु सहायताको निम्ति तपाईंकहाँ पनि आउने गर्छन्। यस्तो घटना जिम्बो बारेन्टाइन्सित भएको थियो। मैले उसको निम्ति प्रार्थना गर्नलाई जनवरीमा तिनको धर्मपत्नी राहेलसित वाचा बाँधेको थिएँ। दुइ महिना पछि तिनी यस्तो पूर्ण दृढ विश्वासमा परेर मलाई खोज्दै मेरो कार्यलयमा तिनी आएका थिए। तर म अर्कान्सासमा यी सामग्रीहरु बारे एउटा प्रार्थना सम्मेलनमा सिकाइरहेको थिएँ, त्यसो हुँदा तिनी हाम्रो अर्को प्रचारकको घरमा मुक्तिको मार्ग पत्तो लगाउनलाई गएका थिए। तिनले म फर्कि आउञ्जेल सम्म पर्खन सकेन, तिनलाई त्यही घरी त्यहींनै बाँच्न परेको थियो।

तेस्रो कारण हो—त्यसको घमण्ड तोडिएको छ। जसरी परमेश्वरमा महिमा वास गर्दछ, शैतानमा घमण्ड वास गर्दछ। अनि जबसम्म प्रार्थनाको सहयोगको निम्ति सोध्नलाई कोहि नम्र बन्दैनन्, शैतानले परिस्थितीलाई नियंत्रणमा राखिछोडन सामान्यरूपले योग्य हुन्छ। त्यसबाहेक परमेश्वर स्वयमले “अभिमानीहरुको विरोध गर्नुहुन्छ, तर नम्रहरुलाई अनुग्रह गर्नुहुन्छ (याकूब 4:6)। मैले कैयौं प्रसंगहरुमा एकजना हराएका लोग्नेलाई गवाही दिने प्रयास गरेको छु, स्वास्नीले उसको असल गुणहरुको बारेमा सुनाउने गर्थे। तिनको घमण्डले परमेश्वरको अगि तिनको दैनिय अवस्थालाई मानीलिन दिदैन थियो। फलस्वरूप यी मध्ये कुनैलाई पनि मैले खीष्टमा कहिल्यै जितिन।

निश्चित विन्ती

प्रायः हामी सबैले कोहि बचाइएको होस भनी प्रार्थना गर्दा कठिनाइहरू सामना गर्छौं किनभने हामी सबैले यसो भन्दछौं “हे परमेश्वर फलना-फलानालाई बचाइदिनु होस्।” प्रार्थनामा एउटै कुरा घरि-घरि दोहोर्याउँदा हामी मुख बन्दछौं, यसो हुनाले हामी सामान्यरूपले प्रार्थना गर्न छोडी दिन्छौं। जे भएतापनि यस किसिमको प्रार्थना चार क्षेत्रहरूमा मुचिन्छः व्यक्तिगत, आत्मा जित्ने, परमेश्वरको वचन, र जागृती। जब हामी निश्चित क्षेत्रहरूको निम्ति प्रार्थना गर्न सिक्छौं, हाम्रो मध्यस्थ असरदार अनि हाँकदिने बन्दछ।

आरम्भ गर्नलाई हामीले व्यक्तिको निम्ति नाम काडेर तिनको जीवनमा पाँच कुराहरू गरिदिउँन भनी प्रार्थना गरौं। सर्वप्रथम प्रभुले तिनलाई शुद्ध पारिदिऊन भनी प्रार्थना गरौं। यो सुन्नमा अनौठो लाग्ला, तर परमेश्वरले प्रत्येक व्यक्तिको जीवनमा मुक्तिको काम यसरीनै आरम्भ गर्नुहुन्छ। उद्धारको निम्ति त्यस व्यक्तिलाई बचाउन अघि निरन्तर उहाँले त्यसलाई शुद्ध पार्नुहुन्छ वा “अलग गर्नुहुन्छ।”

1 पत्रुस 1:2 मा बाइबलले सफासंग यस सत्यतालाई बुझाउँदछ, “पिताको पूर्वज्ञान अनुसार आत्माको पवित्रतामा आज्ञाकारिता, र येशू ख्रीष्टको रगतको छिटकाको निम्ति...” यस्तै भावप्रकाश 2 थिस्सोलिनीकी 2:13-14 मा हामीले देखसक्यौं, “परमेश्वरले तिमीहरूलाई शुरुदेखिनै आत्माको पवित्रता र सत्यताको विश्वासमा मुक्तिको लागि चुन्नभयो...”

परमेश्वरले यो व्यक्तिको वरिपरि एउटा अदेख घेरा कोरेको जस्तै हो अनि त्यसपछि सहन गर्ने उसको प्रभावहरूलाई त्यसभित्र तयार पार्न आरम्भ गर्नुहुन्छ। जे पनि “त्यस घेरा भित्र” आउँछ, त्यसभित्र अघिबाटै भएकोलाई सोझै अनि अधिकतर असर पार्दछ। जब परमेश्वर स्वयम त्यस घेरा भित्र पस्नु हुन्छ, अविश्वासनीय कुराहरू घटन लाग्नेछ, जब तपाईंले पछिबाट यस पुस्तकमा व्यक्तिगत शाक्षीहरू पढ्नुहुन्छ तपाईंले थाहा गर्नुहुने छ।

यो उदेकको सत्यता हामी जस्तै अरुहरूका निम्ति प्रार्थना गर्नेहरूलाई ठूलो प्रोत्साहन हो किनभने हामी निर्धक्क हुनसक्यौं कि पवित्र आत्मा जो कटनीको प्रभु हुनुहुन्छ आफ्नो मानिसलाई उहाँले एक पल्ट पवित्र गरिसकेको संधै भेटाउनु हुन्छ! एकजना कलेजको छात्रले, नास्तिक बन्ने प्रतिज्ञा गरेको सी.एस. लीविसलाई वर्णन गर्दै एउटा पत्र लेखेछन् कि तिनले केहि इसाई छात्रहरूसित मित्रता गरेछन जोहरूले

तिनलाई विश्वासको बारेमा बलियो किसिमले गवाही दिएछन्। तिनीहरूले भनेका कतिपय कुराहरू उसको विचारमा ठहरीन सकेनछ; तिनी कैयौं कठिनाइहरू भित्र भएर गइरहेका थिए। डाक्टर लिवीसले के विचार गरेछन्? लिवीसले लेखि पठाए, “मलाई लाग्छ तिमी अधिबाटै जालमा फँसीसकेका छौ पवित्र आत्मा तिम्रो पछि छ। मलाई शंका छ तिमी उक्ने छौ भनेर” (ड्यून 118)।

तिनलाई प्रभुले आशिष दिऊन मनी प्रार्थना गरौं। जब येशूले तिनका चेलाहरूलाई “कटीनी” गर्नलाई पठाउनु भयो, उहाँले तिनीहरूलाई पहिले यसो भन्नलाई निर्दिष्ट आज्ञाहरू दिनुभयो, “यस घरलाई शान्ती होस् (लूका 10:1-5)। यो सदा परमेश्वरको भलोपनले व्यक्ति-व्यक्तिलाई पश्चात्ताप गर्नतर्फ डोरयाउँदछ (रोमी 2:4); यो आवश्यक छ कि तिनीहरूलाई उदारचित्तले आर्शिवाद दिऊन भनी हामी परमेश्वरलाई नम्रतासंग माग्छौं।

तर कहिले-कहिं जब अरुहरूको उद्धारको निमित्त हाम्रो प्रार्थनाहरूले शिघ्र परिणामहरू ल्याउँदैनन्, हामी निराश र व्याकुल हुनलाग्छौं, “कष्टको लाठीले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनलाई” परमेश्वरको इच्छा गुप्तमा गर्छौं। जब सामरीयाका गाँवहरूले प्रभुलाई इन्कार गरे, तिनीहरूलाई परमेश्वरको आगोले त्यहीं भस्म गरिदियोस भनी उहाँका चेलाहरूले इच्छा गरेथे। उहाँले तिनीहरूलाई हप्काएर भन्नुभयो, “के तिमीहरूलाई थाहा छैन यो तिमीहरूको कस्तो किसिमको आत्मा हो, किनभने मानिसको पुत्र मानिसहरूको जीवन नष्ट गर्नलाई आएको होइन, तर बचाउनलाई हो” (लूका 9:52-56)। यदि हामीले हाम्रा प्रियः उद्धारकर्ताको अनुकरण गर्नुछ भने, हामीले सबै मानिसहरूको निमित्त परमेश्वरका असल थोकहरूको निमित्त लगातार इच्छा राख्नै पर्छ। हामीले, जसको निमित्त प्रार्थना गर्छौं तिनीहरू माथि उहाँको सर्वोत्तम थोकहरू रहोस भनेर विशेष रूपले माग्नुपर्छ।

तेस्रो, हामीले व्यक्तिलाई दोषि ठहराउनलाई प्रभुलाई सोधौं, जबकि उद्धारको निमित्त दृढविश्वास पूर्णरूपले आवश्यक छन्। पवित्र आत्माले मात्र कसैमा दृढविश्वास ल्याउन सक्छ, यसैले हाम्रो प्रार्थनाहरूमा यूहन्ना 16:8-11 वकालत गर्नलाई हामीले असल गरौं। दृढ विश्वासको मूल अर्थ गलतीको विश्वास गर्नु। हराएकाहरूको गलती र समस्या हो “येशूलाई विश्वास नगर्नु” अनि यो पाप हो जसलाई पवित्र आत्माले दोषि ठहराउँछ (यूहन्ना 16:9)।

ख्रीष्टमा विश्वास नगर्नेहरूको पाप बाहेक मानिसहरूलाई अधिबाटै थाहा छन् कि तिनीहरूका “पाप” के.के. हुन्। पाप मात्र भएकोले नरकको दण्ड छ, शैतानले तिनीहरूलाई यसमा अन्धा बनाएर राख्दछ। यसकारण पवित्र आत्माले हराएकाहरूलाई केवल एउटै विषयमा दोषि ठहराउँदछ वा विश्वास दिलाउँछ, उहाँको महिमामा प्रभु येशू ख्रीष्ट तिनीहरूमा प्रकट हुनभएकोले तिनीहरू बाँच्न सक्नेछन्। तथापी, हामीले जान्नु पर्छ कि दृढ विश्वासले मुक्तिको आश्वासन आफै आफै दिदैन। जसै पावलले

“धार्मिकता, संयम र पछि हुने इन्साफको विषयमा बहस गर्दा फेलिक्स डराए...” (प्रेरित 24:25) तर तिनी बाँचे भनेर बाइबलमा कतैपनि संकेत दिइएको छैन।

अर्को, उसको मनलाई सत्यता तर्फ ल्याइदिऊन भनी हामी प्रभुसित विन्ती गरौं। एक जना मुक्तिको आवश्यकताको विश्वासमा आएपछि पनि ख्रीष्टको महिमीत सुसमाचारको ज्योती तर्फ तिनको नबुझ्ने मन बन्द नै रहनसक्छ अनि उ आत्मिक अन्धकारमा नै रहिरहन्छ (2 कोरिन्थी 4:6)। सत्यता प्रति एकपल्ट मन र हृदय खोलिए पछि परमेश्वरले तिनलाई सुसमाचार व्याख्या गर्न इसाईहरूलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ। एथोपिया देशको खजाञ्जीले सत्यको खोज गर्ने भएता पनि र यरुशलेममा उपासना गर्नलाई आएको भएता पनि अनि धर्मपुस्तक हात पारेता पनि, तिनले स्विकारे कि “कुनै मनिसले मलाई नडोराए सम्म” उनले बुझ्नै सकेनन् (प्रेरित 8:26-39)।

एउटा अझ चाखलाख्दो घटना कर्नीलियसको छ (प्रेरित 10)। तिनी एक “धार्मिक (पवित्र) मानिस थिए अनि तिनको परिवार सबैले परमेश्वरको भय राख्थे, मानिसहरूलाई दान गर्थे अनि परमेश्वरलाई निरन्तर प्रार्थना गर्थे।” अहहा, तिनी हामीले चिनेका अधिक इसाईहरू भन्दा धेरै असल थिए, तैपनि तिनी हराएका नै थिए – तिनले मुक्तिको मार्ग बुझेकानै थिएनन्। तिनलाई एउटा स्वर्गेदुतले पत्रुसलाई बोलाई पठाउन आदेश दिएका थिए “तिनलाई भन तिनले के गर्नु पर्छ।” कर्नीलियस र तिनीसित भएकाहरू सुसमाचार तर्फ खुलस्त भएको हुनाले जब तिनीहरूले “वचन” सुने, पत्रुसले प्रचार गरिरहेको बेला पवित्र आत्मा तिनीहरूमाथि आए र तिनीहरू सबै बाँचे!!

हराएकाहरूको मन र हृदयलाई खोली दिऊन भनी प्रभुसंग विन्ती गरौं—उहाँले गर्नुहुनेछ! तब, तिनहरू प्रतापी भएर बाँचिसकने छ।

अब तिनलाई बचाउन प्रभुसित प्रार्थना गर्न हामी तयार छौं। जे भएपनि तिनको मुक्ति सुगम पार्नलाई परमेश्वरले जेसुकै लिए पनि हामी इच्छुक हुनैपर्छ; किनभने परमेश्वरले तिनलाई पश्चतापमा ल्याउन तिनको जीवन मनतव्यमा घटनाहरू मिलाउनु हुन्छ।

लूका 19:10 को व्याख्यामा, “किनभने मानिसको पुत्र हराएकाहरूलाई खोज्न र उद्धार गर्न आएको हो,” केफरले भन्दछ, “नबाँचेका मानिसहरूलाई पत्तो लगाउने प्रयासमात्र गरेको भन्दा यसको धेरै अर्थ हुनैपर्छ, किनभने तिनीहरू प्रत्येक माथि प्रभाव परेका छन्। शर्तले नबाँचेकाहरूको स्वर्गीय तयारीमा सल्लाह दिंदछ जसले मुक्तिको आवश्यक स्थितीहरूसित तिनीहरूलाई समायोजन भित्र ल्याउनेछ” (केफर 3-4)।

टोनी फोन्टेनोटको परिवारले तिनको उद्धारको निमित्त धेरै वर्षसम्म प्रार्थना गरेका थिए। भाग्यपूर्ण दिनमा तिनको हवाइ जहाज दुर्घटनामा परेर जलेको कारण मृत्युको मुखसम्म पुगे। परमेश्वरले तिनको ध्यान राख्नु भएको थियो—बाँकी सरल थियो!

जब एउटा व्यक्तिले सुसमाचारलाई ग्रहण गर्न तयार हुँदछ, कसैले यो उसित बाँड्नुहुँदैन। यसैले त्यसो गर्न कसैलाई पठाउने स्वभाविक काम प्रभुसित प्रार्थना गर्नु हो। “साँच्चै फसल प्रशस्तै छन्, तर खेतालाहरु थोरै छन्; फसलको प्रभुलाई यसकारण प्रार्थना गरौं, ताकि उहाँको फसलमा उहाँले खेतालाहरु पठाइदिऊन” (मत्ती 9:37:38)।

किनभने खेतालाहरु थोरै छन्, जसको मतलब “अवस्था, अवसर, संख्या, अवधि वा गुणमा कमजोर” (स्ट्रङ्गस् शब्दकोष), यो क्षेत्रमा परमेश्वरको सहयोगको निमित्त हामीले प्रार्थना गर्नुपर्छ। उहाँले धेरै खेतालाहरु पठाउन भनी हामीले पहिले प्रार्थना गरौं। ग्रीक शब्द “एक्बालो” बलपूर्वक निकाल्ने, धपाउने, फ्याँक्ने शक्तिको प्रयोग गर्ने विचार-विधि हो।

परमेश्वरको वचन प्रचार गर्न योनालाई निनवेमा लैजानलाई उहाँले सामना गर्नुपरेको बाधा याद छ? परमेश्वरले यथार्थमा तिनलाई जानलाई “कर लगाउनु भयो!” एउटा यस्तै किसिमको परिस्थिती घटेको थियो जब मण्डली तिनीहरूको आराम परिधिदेखि बाहिर सुसमाचार फैलाउनमा प्रत्यक्षरूपले अनिच्छुक थिए। परमेश्वरले यरूशलेममा भएका मण्डली विरुद्ध महा कष्ट आउन दिनुभयो, अनि तिनीहरू यहुदिया र सामरियाको भूभागहरूमा छरिएका थिए” (प्रेरित 8:1)। तर “ती तितर-बितर भएकाहरूले जताततै गएर वचनको सुसमाचार सुनाउन लागे (प्रेरित 8:4)।

जब खेतालाहरु संख्यामा मात्र कम नभएर महत्व र अवधीमा पनि कमजोर छन्, तिनीहरूलाई आवश्यक गुणहरूले सुसज्जित पारिदिऊन भनी प्रभुलाई प्रार्थना गरौं ताकि तिनीहरूलाई प्रभावकारी गवाहीहरू बनाइदिऊन। यदपी, सारा हतियारहरु बहुमुल्य पवित्र आत्मा द्वारा आउँछन् भनेर हामी बुझौं। शामुएल चाड्विक भन्नुहुन्छ, “आत्माको शक्ति उहाँका जनहरूबाट नछुट्याउने हुन्छ। परमेश्वरले उहाँको विशेषतालाई छोड्नुहुन्छ। उहाँको शक्तिलाई भाडामा लिन सकिन्दैन। त्यसलाई उहाँको उपस्थितीबाट अलग गर्न सकिन्दैन... उहाँ शक्ति प्रदान गर्ने मात्र हुनुहुन्छ उहाँले त्यसलाई काममा लाउनुहुन्छ। अरु कसैले सकदैन” (चाड्विक 89)।

यसोसले येशूले चेलाहरूलाई यरूशलेममा नै परिवर्तनलाई आज्ञा दिनुभयो, तबसम्म “तिमीहरू पवित्र आत्माले वृप्तिस्मा हुँदैनौं” (प्रेरित 1:4-5)। त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “पवित्र आत्मा तिमीहरूमा आउनु भएपछि तिमीहरूले शक्ति पाउनेछौं, औ तिमीहरू यरूशलेममा, सारा यहुदियामा, सामरियामा र पृथ्वीको अन्तसम्म मेरा गवाही हुनेछौं ” (प्रेरित 1:8)।

पवित्र आत्माको भरपूरी हाम्रो जन्मशिद्ध अधिकार भएता, पनि (प्रेरित 2:38-39), सम्पूर्ण मण्डलीले “विश्वास गर्नेहरू तर्फ उहाँको शक्तिको अत्यन्त महानता (एफिसी 1:19) लाई धेरै कममात्रामा बुझ्नेछन्।” फलस्वरूप हाम्रा वापिरिका आत्माहरु नरक भित्र डुब्लकी लगाइरहेका छन्, किनभने परमेश्वरको पवित्र आत्माको सामर्थ-बिना

त्यसलाई रोक्न हामी शक्तिहिन छौं। यसकारण उहाँका खेतालाहरूलाई उहाँको आत्मा शक्तिले सुसज्जित (योग्यता र सामर्थ), साहस (प्रेरित 4:31) बुद्धि (हितोपदेश 11:30), जोस (कलस्सी 4:12-13), दया (यहूदा 22-23) र ईश्वरीय दृष्टि (यर्मियाह 33:3) ले भरिदिऊन भनी प्रभुसित प्रार्थना गरौं। अनि आत्माहरु बाँचे छन् !!!

व्यक्तिहरु बचाउन र तिनीहरूलाई गवाही दिने खेतालाहरूको निमित्त प्रार्थना गरिसकेपछि तिनीहरूसित परमेश्वरको वचन बाँड्नलाई हामी प्रार्थना गरौं। यसको दोबर कारण छ: सर्वप्रथम, परमेश्वरको वचन नसुनीकन कोहि पनि बाँचे छैनन् (रोमी 10:14), अनि दोस्रो, शैतानले परमेश्वरको वचनलाई घृणा गर्दछ अनि मानिसहरूलाई वचन ग्रहण गर्नबाट त्यसको क्रूर चेष्टामा लगातार अनि दुष्ट प्रकारले आक्रमण गरिरहन्छ। हराएकाहरूलाई बचाउन (1 पत्रुस 1:23), दोषि ठहराउन (प्रेरित 2:37), र स्वतन्त्र गराउन (यूहन्ना 8:32) परमेश्वरको वचनको आवश्यकता परेको हुनाले शैतानले यसलाई बिघ्न (लूका 8:11-15), किल्ला (2 कोरिन्थी 10:4-5), र स्थानापन्नता (2 कोरिन्थी 11:3-4) साथ बलपूर्वक विरोध गर्दछ।

परमेश्वरको वचन शैतानको लागि अतिमानवको निमित्त क्रिप्टोनाइट (Kryptorite) झैं हुन्छ-यसले त्यसलाई कमजोड र असुरक्षित बनाउँछ। त्यसको बन्धनमा परेकाहरूलाई मुक्त गर्नाले त्यसको राज्य पनि सानो हुन्छ किनभने “तिमीहरूले सत्य के हो, सो जान्ने छौ, र सत्यले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र तुल्याउनेछ (यूहन्ना 8:32)। तर याद गर्नुहोस् जसले तपाईंलाई स्वतन्त्र गराउँदछ सत्य त्यो होइन, तर सत्यलाई तपाईंले जान्नु हो। यसैले, सत्यलाई “जान्न” देखि मानिसलाई रोक्न शैतानले हर तरहले कोशिश गर्दछ।

येशूले चेलाहरूलाई विउ छर्नेको उखान व्याख्या गर्दैहुँदा उहाँले भन्नु भयो कि व्यक्तिले वचन बुझ्न भन्दा अगाडिनै शैतान झट्ट आउँछ र चोरै लैजान्छ (मर्कूस 4:15)। यसैले नै यो आदेशात्मक छन् कि हामीले परमेश्वरको वचन हराएकाहरूलाई बाँडिरहेको हुनाले प्रार्थना गरौं।

हराएकाहरूको परिवर्तन हुनलाई उहाँको वचन प्रयोग गर्न परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्दाहुँदी पाँच वटा निश्चित विन्तिहरु हामी गरौं। प्रथम उहाँको वचन “फैलियोस” (2 थिस्सलोनिकी 3:1), यसको साधरण अर्थ विना रुकावट शैतानले परमेश्वरको वचनको प्रचुरतालाई कुनै रितीलै रोक्न सक्नेछैन। त्यसले भए-भरको युक्तिले परमेश्वरको वचन छर्नेलाई वाधा र दुःख दिएर वचनलाई वंङ्गाएर, वचनको छापिएको पन्नाहरूलाई नष्ट गरेर, वचनमा शंका हालिदिएर रोक्ने प्रयास गर्दछ।

अर्को, हामीले परमेश्वरको वचन महिमित हुनलाई प्रार्थना गरौं (2 थिस्सलोनिकी 3:1)। यसको अर्थ जसले सुन्छन् तिनीहरु माझ मान-सन्मान र इज्जत पाउनलाई। जब हामीले देख्छौं कि उहाँले “आफ्नो वचन आफना सारा नाउँमा श्रेष्ठ तुल्याउनु भएको छ” (भजन संग्रह 138:2) उहाँको वचनको कारणले हामीले नयाँ सत्कार पाउनेछौं।

वस्तुतः, परमेश्वर आफै वचन देहधारी हुनुहुन्छ। “आदिमा वचन थियो, औ वचन परमेश्वर सँग थियो, औ वचन परमेश्वरनै थियो... अनि वचन देह हुनआयो र हाम्रा विचमा बास गर्‍यो...(यूहन्ना 1:1,14)।

परमेश्वरको वचन फैलिन्दै जानलाई पनि हामी प्रार्थना गरौं (प्रेरित 12:24); किनभने कटनीको एउटा व्यवस्था: “किफायती सँग छर्नेले किफायती सँग काट्छ” (2 कोरिन्थी 9:6)।

परमेश्वरको वचन प्रवल वा सामर्थ्यमा बढ्नुलाई पनि हामी प्रार्थना गरौं (प्रेरित 19:20)। जसरी एउटा वीउमा जीवन शक्ति प्रवेश गर्नथाल्छ, कडा फल्यांकलाई पनि त्यसले चर्काउन सक्छ, यसरी नै परमेश्वरको वचनको बीउ एउटा हृदयमा गाँडिएपछि त्यसै गर्नेछ।

परमेश्वरको वचनको निम्ति मेरो मनपर्दो प्रार्थना हो—कि त्यो असरदार होऊन। प्रेरित 14:1 ले भन्दछ कि तिनीहरूले “यसरी बोले कि यहूदी र ग्रीकहरू समेतबाट एक ठूलो भीडले विश्वास गर्‍यो।” यशैया 55:11 लाई हामी वहस गर्नसक्छौं, “त्यसरीनै मेरो मुखबाट निस्कने मेरो वचन पनि हुनेछ। त्यो म कहाँ ब्यर्थै फर्कने छैन, तर मैले इच्छा गरेको काम त्यसले पुरा गर्नेछ, र जुन कामको निम्ति म त्यसलाई पठाउँछु, त्यसमा त्यो सफल हुनेछ।” परमेश्वरले उहाँको वचन प्रभावकारी बनेको चाहनुहुन्छ; यस्तै हुनलाई उहाँसित माँग्नुहोस् अनि उहाँको स्वर्गीय इच्छामा तपाईंले प्रार्थना गर्नलाग्नु हुन्छ र तपाईंको प्रार्थनाको उत्तरहरू मिल्नेछ!!

म तपाईंलाई सम्झना गराइदिऊँ कि यहूदा इस्कोरियोती परमेश्वरको जीवित वचनसित निरन्तर सम्पर्कमा रहन्थे तरैपनि उ मरे अनि ख्रीष्टले भने अनुसार नरकमा गए, “त्यस मानिसको जन्मै नभएको भएता त्यसको निम्ति असल हुनेथियो” (मर्कूस 14:22)। ती दिनका फरिसीहरू जो अत्ति धार्मिक व्यक्तिहरू थिए जोहरूले परमेश्वरका वचनहरू हातहरूमा बाँधेर हिंड्थे अनि धर्मशास्त्रको धेरै भागहरू मुखस्त बताउन सक्थे, तैपनि तिनीहरूले पाउन पर्ने परमेश्वरको राज्य देखि टाढै थिए।

हामीले बुझ्न सक्छौं कि केवल पवित्र आत्माले मात्र सुन्नेहरूको हृदयमा वचनले उत्तेजित पार्दछ... यसरी एकजना बाँच्न सक्नेछ। यसैकारणले नै ती सुन्नेहरूको जीवनमा परमेश्वरको वचन प्रभावीत बन्नलाई हामीले प्रार्थना गर्नेपर्छ!!!

यदि भीडहरू बाँचेको हामी पक्कै हेर्नचाहन्छौं भने, जागृतीको निम्ति हामीले प्रार्थना गर्नु आवश्यक छ। जागृतीको लागि धर्मपुस्तक यसप्रकारले आरम्भ हुन्छ, “यदि मेरो आफ्नै नाउँ दिएको मेरो प्रजाले मप्रति अपर्ण गरेर प्रार्थना गर्छ...” (2 इतिहास 7:14)। यसमा थाहा गरिएको प्रार्थना अरुको निम्ति मध्यस्थ प्रार्थना हो। अयूबले तिनका मित्रहरूको निम्ति प्रार्थना गरेपछि मात्र (माथिको जस्तै एउटै हिब्रू शब्द) परमेश्वरले तिनको अवस्थालाई नाटकिय ढंगमा बदलाउनु भयो (अय्यूब 42:10)।

जागृतीको समयहरूका सबैको प्रार्थना प्रायः केवल अरुको निम्ति हुन्छ। डन्कान् क्याम्बेलले जागृतीलाई यस किलिमले वर्णन गर्दछ, “मानिसलाई परमेश्वरसित मिलाउनु” (एड्वार्ड 26)। जब मानिसहरू परमेश्वरसित मिलेका हुन्छन्, तिनहरू, आफ्नो भन्दा अरुहरूको बारेमा धेरै चिन्ता गर्नेहुन्छन्। आत्माहरूको निम्ति तिनको मनोविकार अरुहरूका निम्ति नै भइरहन्छ!!

जागृतीको समयहरूमा प्रार्थनाको विशिष्टतालाई फिन्नेले गरेको वर्णनलाई सुन्नुहोस्: “मैले एकपल्ट भन्दा बढी भनिसकेको छु कि प्रार्थनाको आत्मा जो ती जागृतीहरूमा बलियो रहेको हुन्छ, तिनीहरूको विशेष रूप हुँदथ्यो। प्रार्थनामा सक्रिय हुनलाई यी नयाँ विश्वासीहरूका निम्ति सामान्य थियो; केहि उदाहरणहरू : तिनीहरूका वरिपरि भएका आत्माहरूको परिवर्तनको निम्ति तिनीहरूको शारिरिक शक्ति केहिमात्रामा नरित्तिए सम्म वाध्यता हुन्थ्यो। इसाईहरूको मनमाथि पवित्र आत्माको ठूलो दबाव थियो; र नै तिनीहरूले अमर आत्माहरूको बोझ आफैले लिएका देखापर्थे... जहिले-तहिले इसाईहरू कुनै स्थानमा भेला हुन्थे, परिवर्तनमा तलिन हुनको सट्टा तिनीहरूलाई घुडाको प्रार्थनामा भेटाउनु सामान्य विषय नै थियो।

प्रार्थना सभाहरू मात्र अधिक बढ्दै गएनन् अनि पूर्ण उपस्थितीमात्र... तर गुप्त प्रार्थनामा सामर्थी आत्मा थिए। इसाईहरूले गरेको प्रार्थनाको ठूलो परिणाम धेरैजनाले व्यक्तिगत प्रार्थनामा धेरै समय बिताइरहेका थिए। यसको अर्को कारण दुइ वा बढीले प्रतिज्ञालाई अपनाएकोले हो : “यदि पृथ्वीमा दुइजना एक मनको भएर कुनै कुरा माग्छौं भने स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले त्यो गर्नुहुनेछ” अनि केहि विशेष व्यक्तिलाई प्रार्थनाको विषय बनाउनु हुन्छ; अनि तिनीहरू जुनै अवसरमा सफल भए त्यो बहुत अदभुत हुन्थ्यो। प्रार्थनाको उत्तर हरेक तर्फ यसरी नै स्पष्टरूपले बढेर गए, ताकि कोहि पनि बिश्वासबाट उम्कन नसकोस भनेर परमेश्वरले प्रत्येक दिन र घण्टौं पछि प्रार्थनाको उत्तर दिइरहनुभएको थियो” (फिन्ने 141-42)।

जागृती बारे स-र-र पढ्दै जाँदा झट्ट प्रकट गर्दछ कि यी समस्याहरूमा सैकडौं, हजारौं र करोडौं आत्माहरू ख्रीष्टमा परिवर्तन भएका छन्। जोनाथान एड्वार्ड्सले पनि जागृतीको मुख्य उदेश्यलाई परमेश्वरले उहाँकै राज्य वृद्धि गर्नलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ भनी विचार पोखाउनु भएको छ (एड्वार्डस् 26)। यसैले यदि तपाईंले आत्माहरू बाँचेको हेर्न चाहनु हुन्छ भने जागृतीको निम्ति प्रार्थना गर्नुहोस्!!!

आत्मिक युद्ध संग्राम

हराएकाहरूको निमित्त प्रार्थनामा प्राथमिक उदेश्य तिनीहरूलाई बचाउन परमेश्वरलाई विश्वास दिलाउनु होइन किनभने उहाँले “कोहि पनि नष्ट नभएको इच्छा” गर्नुहुन्छ (2 पत्रुस 3:9), सारा संसारको पापको निमित्त प्रायश्चित हुनलाई ख्रीष्टलाई पठाउनु भएको छ (1 यूहन्ना 2:2) तर शैतानीक प्रभाव परेकाहरूलाई छुटाउन र तिनीहरू बाँच्न सकोस् भनी आत्मिक युद्ध संग्रामद्वारा गर्नु असल हुन्छ।

यी आलोचनात्मक सत्यतालाई बुझ्नमा तिनीहरूको निराश परिस्थितीबाट बाइबलीय ब्याखाको छोटो पूर्णविचारले हामीलाई मदत गर्नेछ। हराएकाहरू बन्धुवा हुन् जसलाई शैतानले मुक्त गर्न इन्कार गर्दछ (यशैया 14:17), शैतानको अधिकार र सिमा अधिन दासहरू हुन् (प्रेरित 26:18), शैतानको छोरा-छोरीहरू (यूहन्ना 8:44), सुसमाचारमा अन्धा पारिएकाहरू (2 कोरिन्थी 4:3-4), शैतानद्वारा “चलाइएकाहरू” (एफिसी 2:2), शैतानको अधिनमा परेका (1 यूहन्ना 5:19), र बलियो मानिसको घर (मर्कूस 3:27)।

धर्मशास्त्रका केहि स-साना विस्तारहरूले हामीलाई स्पष्ट चित्र देखाउनेछ। उदहारणको लागी, एफिसी 2:2 ले भन्दछ, “जसमा यस संसारका रीतिअनुसार, आकाशको शक्तिको मालिक अनुसार, अनाज्ञाकारिताका सन्तानमा काम गर्ने आत्मा अनुसार तिमीहरू अघि एक पल्ट चल्दथियौ” ग्रीक शब्दमा काम गर्नेलाई इनर्जियो भन्दछ—“काम गराउने।” यसको अर्थ हुन्छ कि हराएकाहरूलाई “शैतानको आत्माले काम गर्न लाउँछन्। पक्कै पनि एउटा हराएका मानिसले जान्दैन, अनि यदि तिनले गरेको भएता पनि त्यसलाई अवश्यै मानिलिदैन। उसलाई लाग्दछ कि उ स्वतन्त्र छ (उसको हराएको भाग यही हो), तर सत्यमा उसको कार्यशैली लाई अंधकारको शक्तिको राजकुमारले निर्देश दिंदछ ” (डन् 120)।

1 यूहन्ना 5:19 मा हेरौं, “हामी जान्दछौं, कि हामी परमेश्वरका हौं, र सारा संसार त्यस दुष्टको अधीनमा परेको छ।” यसको मतलब सारा संसार (त्यस भित्र भएका सबैथोक समेत) पूर्णरूपले साष्टाङ्ग दण्डवत गर्न दुष्टको प्रभाव अधीन परेको छ। वेब्टर शब्दकोशले साष्टाङ्ग दण्डवतलाई “तुच्छ आत्मा समर्पणमा अनुहार घोष्टाएर भुईंमा पस्नु, पूर्णरूपले अधीनमा रहनु” भनी पुष्टि गर्दछ। यस पदको सम्बन्धमा स्कट्ले संसारको बारेमा यसो भन्दछ, “यी ‘दुष्टमा परेका’ त्यसको अधिकार मुनि र पंजामा परेकाछन्। त्यसमाथि पनि त्यसले झूट बोल्दछ। मुक्त हुनलाई

फुर्तिलोसाथ संघर्ष गरेझैं यसले प्रतिनिधित्व गरेको छैन् तर शैतानको बाहुलीमा चुपचाप लेटे झैं, सायद नजानीकन निन्द्रामा परेको झैं। दुष्टले इसाईलाई 'छुने' गर्दै न तर संसार असहाय भएर त्यसको मुठीमा छ" (स्कट् 193)।

त्सपछि मर्कूस 3:27 लाई बाइबलमा हराएकालाई ख्रीष्टमा जितने सम्बन्धमा भएको अति मुख्य पद भनी मानिलिन्छु। यस पदमा येशू स्वयंमले भन्नु हुन्छ, "कसैले बलियो मानिसको घरमा पसेर उसको माल लुटनसक्तैन, जबसम्म त्यसले बलियो मानिसलाई पहिले बाँध्दैन, र त्यसपछि पो त्यसले उसको घर लूटेछ।" यदि यो पदको अर्थ केहि हुनसक्छ भने, यसको अर्थ यहि नै हुन्छ कि हराएको व्यक्ति कहिल्यै बाँच्न सक्तैन जबसम्म कसैले उसलाई नियंत्रण गर्ने भूतात्मा देखि छुटाउँदैन। हामीले पूर्ण रूपले गर्नुपर्ने प्रथम कुरानै यही हो। छुटकारा गराउने तरीका प्रार्थना द्वारा शिद्ध हुँदछ!!

आत्माहरुको निम्ति युद्ध जितलाई केहि प्राथमिक कुराहरु हामीले गर्न खाँचो छ। पहिले त हाम्रा परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको हतियारहरुलाई प्रयोग गर्नुछ। जब मैले काका सामबाट मसौदा लिइरहेको थिएँ कि मेरो सेना प्रशिक्षणको अंशमा हतियारहरु चलाउन सिक्दा मैले भियतनाम युद्धमा यी हतियारहरु प्रयोग गर्न पाउँछु भन्ने आशा राखेको थिएँ। मेरोमा भएको M-16 सित मलाई परिचित हुनुथ्यो कि मैले त्यसलाई अंधारोमा पनि खोल्न र जोडन सक्नु पथ्यो किनभने युद्ध क्षेत्रमा यो खुबी र विरताको काम संभाव्य जीवन बचाउने झैं मानिन्थ्यो।

परमेश्वरले हाम्रो निम्ति आत्मिक युद्धमा प्रयोग गर्नलाई शक्तिशाली हतियारहरु जुटाइदिनु भएको छ। "किनभने हाम्रो युद्धको हतियारहरु शारीरिक होइनन्, तर किल्लाहरु भत्काउन सक्नेझैं छन्, ती परमेश्वरका सामने शक्तिमान छन्। (2 कोरिन्थी 10:4)। हाम्रो समस्या चाँहि, हामी नता हाम्रा हतियारहरुसित या त युद्धसित नै परिचित छौं।

तर तपाईंको हतियारहरुसित र त्यसलाई कसरी प्रयोग गर्नु भनी तपाईंलाई परिचित गराउन अधि म तपाईंलाई सम्झना दिलाउन चाहन्छु कि वास्तविक लडाईं प्रार्थना हो—हामी प्रार्थनाद्वारा लड्छौं। मैले ब्रदर मिक्की बोन्नरले भनेको धेरै पल्ट सुनेको छु कि सारा प्रार्थना युद्ध संग्राम हुन् !! यसैले जब हामीले प्रार्थना गरेका हुँदैनौं, शैतानले त्रुटिबाटै जितिरहेका हुन्छन्, तर जब हामी प्रार्थना गर्न लाग्छौं, त्यो हार्दै जान्छ किनभने प्रार्थनाको निम्ति त्यससित बचाव नै छैन्। हामीले "निरन्तर प्रार्थना गरिरहन" (1 थिस्सलोनिकी 5:17) लाई किन परमेश्वरले चाहनु भयो र प्रेरितहरुले किन "निरन्तर प्रार्थना गर्नलाई र वचनको सेवा गर्नलाई" (प्रेरित 6:4) आफैलाई दिइहाले?

युद्धको सारा भौतिक हतियार जस्तै : बम्बर, ट्यांक्स, मिसायल, ग्रीनेड, राइफल इत्यादि... एउटै उदेश्यको निम्ति प्रयोग गरिन्छ—शत्रुलाई पराजित गर्न—यसरीनै सारा

आत्मिक हतियारहरु त्यसै गर्नलाई प्रयोग गरिन्छ! यसैले हामी शक्तिशाली हतियारहरुसित परिचित होऔं र जहिले तहिले हामीले प्रार्थना गर्दा त्यसलाई प्रयोग गरौं।

ख्रीष्टको रगत हाम्रो एउटा अति शक्तिशाली हतियार हो। प्रकाश 12:11 ले भन्दछ, “थूमाको रगतद्वारा तिनीहरुले त्यसलाई जितेकाछन्...” हिब्रू 2:14 ले हामीलाई भन्दछ कि किन प्रार्थनामा ख्रीष्टको रगतलाई विन्ती गर्दा त्यत्ति शक्तिशाली छ : “मृत्युको सामर्थ्य भएको, अर्थात शैतानलाई मृत्यु द्वारा रददी पार्नलाई।” स्ट्रङ्ग शब्दकोषले “रददी पार्नलाई...” “पूर्णरूपले काम नलाग्ने गरेर दिनु; सुन्य पार्नु” भनी पुष्टि गर्दछ।

“जब शैतानले परमेश्वरको निर्दोष पुत्रलाई मारे, त्यसले आफैलाई नष्ट गरे... ध्वंस गरेनन, तर नष्ट गरे। सबै वैधानिक अधिकारहरु जो चाहिँ पृथ्वीमाथि र आदमको पतनद्वारा त्यसले सुरक्षित पारेको थियो अब सम्पूर्णरूपले खारेज भएको छ; क्रूसको कार्यपछि त्यसको कसैमाथि वा कुनै थोकमाथि कुनै रीतिले अधिकार नै छैन। यसको मतलब जुन शक्तिहरु आज सम्म त्यसले प्रयोग गरेकाछन् सबै धोका र ठगेर प्रयोग गरेकोछ” (बिल्हेमर 31)।

जब हामी ख्रीष्टको रगतलाई दाबी गर्छौं, हामीले शैतान र त्यसको सबै भूतहरुलाई संझना गराइरहेका हुन्छौं कि तिनीहरु अगाडिनै पराजित भएका छन्। जबदेखि ख्रीष्टको रगत क्रूसमा बहे सबै मानवजातीहरुको निमित्त पापको ऋण तिरिदिनु भएको हुनाले आत्माहरुको निमित्त युद्धमा विशेषरूपले अर्थपूर्ण छ (1 यूहन्ना 2:2) र अब शैतानले आत्माहरुलाई ठगेर मात्र बन्धुवा पार्छन् – किनभने यसले तिनीहरुलाई छोडिदेओस भनी हामीले जोर दिएका छैनौं!!

अर्को अति सामर्थी हतियार येशूको नाम हो! प्रभुका चेलाहरु गवाहीको प्रचारबाट फर्केर आउँदा खुशिसाथ कराएर भने, हे प्रभु, तपाईंको नाउँले भूतहरु पनि हाम्रा वशमा आए” लूका (10:17)। भूतहरु पनि हाम्रो अधिनमा छन्!

हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँ आत्मिक परिमण्डलमा किन शक्तिशाली छ भन्ने तीन बाइबलीय कारणहरु छन्। सर्वप्रथम कारण हो—उहाँ सारा सृष्टिका प्रभु हुनुहुन्छ : “किनभने उहाँमा नै सबैथोक सृष्टि भएका थिए, स्वर्गमा र पृथ्वीमाथि भएका दृष्य र अदृष्य थोकहरु, चाहे सिंहासनहरु, चाहे राज्यहरु, चाहे प्रधानताहरु, चाहे प्रभुत्वहरु, सबैथोक उहाँद्वारै र उहाँकै निमित्त सृजिएका हुन्” (कलस्सी 1:16)।

अनि दोस्रो, उहाँ क्रूसको बलिदान द्वारा प्रभु हुनुहुन्छ: “मृत्युका सामर्थ्य भएको, अर्थात शैतानलाई मृत्युद्वारा रददी पार्नलाई, यिनैको सहभागी हुनुभयो। औ मृत्युको डरले जीवनभरि दासत्वमा फँसेकाहरु सबैलाई छुटाउन पनि हो” (हिब्रू 2:14-15)।

अनि तेस्रो उहाँ राज्याभिषेक हुनभएकोले प्रभु हुनुहुन्छ : “उहाँ स्वर्गमा गएर परमेश्वरको दाहिने बाहुलीतर्फ हुनुहुन्छ। स्वर्गदूतहरु, अख्तियारहरु र शक्तिहरु उहाँकै अधिनमा राखिएका छन्” (1 पत्रुस 3:22)।

जब हामीले हराएकाहरूको निम्ति मध्यस्थ गर्दा र तिनीहरूलाई छुटकारा दिऊन भनी माँग गर्दै प्रभु येशूको आज्ञालाई सोझै पालन गरिरहेका हुन्छौं, तिनीहरूलाई नियंत्रण गर्ने भुतात्माहरूले आज्ञा पालन गर्नुपर्छ, किनभने तिनीहरू उहाँको अधीनमा छन्।

परमेश्वरको वचन अर्को एउटा शक्तिशाली हतियार हो, जसलाई हामीले प्रार्थनामा प्रयोग गर्नसक्छौं। जसै हामीले अगाडि नै देखि सक्थौं, धर्मशास्त्रलाई वहस गर्नाले वास्तवमा असरदार बन्दछ। परमेश्वरको वचनलाई “आत्माको तरवार” पनि भनिएको छ (एफिसी 6:17)।

जब देखि शैतानको शक्ति र अधिकारलाई कलवरीमा सम्पूर्णरूपले नाँगो पारिएको थियो (कलस्सी 2:15) (हिब्रू 2:14), अब त्यसले गरेका सबै काम झूटा छन्। तरैपनि कसरी “सारा संसारलाई ठग्नमा” (प्रकाश 12:9) त्यो अत्ति चलाक र सक्षम देखिन्छ। तर परमेश्वरको वचन “सत्य” छ, सत्यले हर समय हिकार्डिँछ। यसैले, यदि प्रार्थनाको युद्ध संग्राममा परमेश्वरको वचनलाई हामीले लगाताररूपमा प्रयोग गर्छौं भने हरेक क्षण हाम्रै विजय हुनेछ अनि आत्माहरू स्वतन्त्र बन्नेछन्!!!

हामीले प्रयोग गर्न सकिने अर्को हतियार प्रशंसा हो, किनभने जब हामीले परमेश्वरको प्रशंसा गर्न शुरू गर्दछौं, उहाँ विराजमान हुनुहुन्छ (भजन संग्रह 22:3) अनि प्रधान-सेनापतीलाई युद्धको घटनास्थलमा पाउनु कति असल हुन्छ!! 2 इतिहासको 20 पदमा प्रशंसाको शक्ति बारे एउटा शुन्दर शाक्षीको कथन पाउँदछौं। यहूदालाई कैयौं विरोधी राष्ट्रहरूको सेनाहरू मिलेर आक्रमण गरिरहेका थिए। परिस्थिती साह्रै नैराश्यपूर्ण भएको हुनाले राजा यहोशापातले सारा यहूदाभरि नै “उपवास र प्रार्थना” गर्नलाई घोषणा गरे। तर, “तिनीहरूको प्रशंसाको चर्को आवाज सुन्ने बित्तिकै परमप्रभुले यहूदा संग युद्ध गर्न आएका अम्मोनी, मोआबी र सेईरको पहाडीदेशका मानिसहरूलाई अल्मलाई दिनुभयो र तिनीहरूलाई परास्त गर्नुभयो” (पद 22)।

आत्माहरूको निम्ति लडाईंमा प्रशंसा कति शक्तिशाली छ भन्ने विचार हामी धेरैमा छैनन्। हुन सक्छ कि यसको महान शक्तिलाई बुझ्न हामीले प्रायः प्रयोग अर्थात अभ्यास नै गरेका छैनौं? आत्माहरूको खातीर जोन् हेड्स्को अन्वेषणमा प्रशंसाको महत्वपूर्ण भूमिकालाई फ्रांसिस मेकगोले बाँड्नु भएको सुनौं : “जोन्ले भनेको म विचार गर्छु कि ती दिनहरूमा यदि दिनमा कुनै चार आत्माहरू बगालमा ल्याइएन भने, त्यस रात तिनको हृदयमा यस्तो बोझ हुँद थियो अनि त्यो स्पष्टरूपले कष्टमय हुन्थे, अनि तिनी खान वा सुत्न पनि सक्तैन थिए। के कारणले आशिषमा वाधा आएको हो देखाइ दिऊन भनी प्रभुलाई प्रार्थनामा सोद्धथे। तिनले अटल हिसाबले पत्तो लगाए कि तिनको जीवनमा प्रशंसाको खाँचो थियो। यो आज्ञा सैयौं पटक परमेश्वरको वचनमा दोहोरयाइएको छ—साँच्चै यो अत्ति महत्वपूर्ण छ! तिनले आफ्नो भूलको स्वीकार गरे अनि लहू द्वारा क्षमा ग्रहण गरे। त्यसपछि तिनले परमेश्वरको अरु वरदानको निम्ति झैं प्रशंसाको लागि पनि प्रार्थना गर्नलागे। यसरी तिनले ख्रीष्टको

मालाको निमित्त तिनको खरानी, ख्रीष्टको आनन्दको तेलको निमित्त तिनको विलौना साटे, प्रशंसाको ख्रीष्टको पोशाकको निमित्त आफ्नो भारको आत्मा गर्नलाग्न भएको थियो साटे (उहाँले के भनी थूमाको भजनले अधिबाटै परमेश्वरलाई प्रशंसा), अनि जसै तिनले परमेश्वरलाई प्रशंसा दिनलागे आत्माहरु तिनीकहाँ आउन थाले र कम भएको संख्या पूरा हुनथाले” (केरि 39)।

उपवास अर्को शक्तिशाली तर हाम्रो अस्त्रगारमा थोरै प्रयोग भएको हतियार हो। यसलाई “अधिकतम् प्रबल शक्ति” पनि भनेका छन् जो हाम्रो इच्छामा छ। मेरो व्यक्तिगत विचारमा उपवासले कमसे-कम दश गुणा प्रार्थनाको शक्तिलाई बढाउँछ!

हाम्रो युद्ध संग्रामको उद्देश्य शत्रुलाई परास्त गर्नु हो अनि त्यो प्रभावसंग गर्नलाई उपवास आधार हो। यशैया 58:6 लाई सुन्नुहोस, “दुष्टताको बन्धन फुकाउनु, र अत्यचारमा परेकाहरुलाई मुक्त गराउनु, औ हरेक जुवा भाँचिदिनु, मैले चुनेको उपवास यही होइन र? एकपल्ट एउटा सानो ठिटाबाट भूतआत्मा निकाल्नमा चेलाहरु असफल बनेका थिए, तब येशूले तिनीहरुलाई भन्नु भयो कि “यस किसिमको चाँहि प्रार्थना र उपवासले बाहेक अरु कुनै उपायले निस्कन सक्तैन” (मर्कूस 9:29)।

अर्को एउटा हतियार जसले आत्मिक परिमण्डलमा ओधीनै शक्ति प्रयोग गर्छ त्यो हो प्रेम। जसले प्रभुलाई आफ्ना सारा शक्तिले प्रेम गर्दछ र हराएका आत्महरुलाई आफैलाई झैं प्रेम गर्दछ, थाम्न सक्नेछैन!! प्रकाश 12:11 ले भन्दछ, “औ थूमाको रगत, र तिनका वचनको साक्षीको कारण, र तिनीहरुले मृत्यु सम्मै आफ्नो जीवनको पनि प्रेम नराखेका हुनाले तिनीहरुले त्यसलाई जितेकाछन्।”

जब तपाईंले कसैलाई धेरै माया गर्नुहुन्छ, तिनीहरुलाई नरकबाट निकाल्नलाई तपाईंले जे पनि गर्नुहुनेछ। सत्य यही हो कि प्रेम कहिल्यै टल्दैन। प्रेम “सबै कुरा सहन्छ, सबै कुराको पत्यारा गर्छ, सबै कुराको आशा गर्छ, सबै कुरामा स्थिर रहन्छ. ..कहिल्यै टल्दैन” (1 कुरन्थी 13:7-8)।

त्यसरी परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको हतियारहरु चलाएर जब प्रार्थना गरिन्छ के हुँदछ? 2 कोरिन्थी 10:4-5 ले हामीलाई भन्दछ, “किनभने हाम्रो युद्धका हतियार शारीरिक होइनन्, तर किल्लाहरु भत्काउन सक्नेझैं छन्, ती परमेश्वरका सामने शक्तिमान छन्, परमेश्वरको ज्ञानको विरुद्धमा खडा हुने कल्पना र हरेक उच्च कुरालाई हामी खण्डन गर्छौं र हरेक विचारलाई ख्रीष्टको आज्ञा मान्नलाई अधिनमा पार्छौं।

प्रार्थनामा काम लगाएका हतियारहरु किल्लाहरु भत्काउनलाई, कल्पनाहरु खसाल्नलाई र विचारहरुलाई अधिनमा पार्नलाई तयार गरिएका हुन्। किल्लाहरु मनमा बसालिएका छन् जो परमेश्वरको इच्छा र वचन विरुद्ध छन्। यसरी हामीले झट्ट देख्न सक्छौं कि युद्ध-भूमी एउटा व्यक्तिको मन हो किनभने हामीले उच्च कुरा, कल्पना र विचारसित वर्ताव गर्दछौं।

यो संकटस्पद छ किनभने जसले मनलाई नियंत्रण गर्दछ त्यसले व्यक्तिलाई नियंत्रण गर्दछ भनी हामी बुझ्दछौं। यदि शैतानले एउटा नबचाइएको व्यक्तिको मनलाई लगातार नियंत्रण गर्नु सक्छ भने, त्यसले त्यो व्यक्तिलाई बाँच्नदेखि टाडै राख्नमा योग्य बन्दछ। यसो गर्नलाई त्यसको निम्ति एउटै उपाय चाँहि सुसमाचार प्रति त्यस व्यक्तिलाई अन्धा बनाइ राख्नु हो, किनभने कसैले पनि तिनको “साँचो” मनले शैतान माथि येशूलाई चुनेछ् अनि हरेक पल नरक माथि स्वर्गलाई! जब गिरासिनीको मानिसबाट भूतहरुको सेनालाई निकालेका थिए, तिनी आफैले सोच र चुन्नसक्थे-तिनले येशूलाई मात्र चुनेनन् तर उहाँको निम्ति एक बल्दो प्रचारक पनि भए (मर्कूस 5:15-20)।

परमेश्वरको सम्बन्धमा पुराना टुक्का प्रयोग गर्नलाई मानिस पूर्णरूपले, समस्तप्रकारले एक स्वतन्त्र कारिन्दा हो; अनि अहिले सम्मन् पाप, स्वार्थपन र पूर्णधारणहरु जसै सम्बन्धित छन् उ यस संसारमा अधिकतम् बन्धुवामा परेको कारिन्दा हो। हाम्रो प्रार्थनाको उद्देश्य त्यसको इच्छालाई जबरजस्ती गर्नु वा कर लगाउनु होइन; त्यो कहिल्यै होइन। त्यसको अल्मल्याउने प्रभावहरुको इच्छालाई स्वतन्त्र गराउनु हो, जो एकातिर अल्मलिएकाहरुलाई अब अर्कोतर्फ अल्मल्याउने हो। उसको आखाँबाट धुलो निकाल्नु हो जसमा कि उसको दृष्टि सफा हुनेछ। अनि एकपल्ट स्वतन्त्र भइसकेपछि पूर्णधारणा विना कुराहरुलाई संतुलन बनाइराख्नलाई सही देख्ने हुनेछ, सही कुरामात्र चुन्नलाई सम्पूर्ण सम्भावना तिनको इच्छा प्रयोगको पक्षमा हुँदछ....हाम्रो प्रार्थना ‘तिनलाई दुष्टबाट बचाउनु’ हो, किनभने बन्दी बनाउनेमाथि येशू विजयी हुनुहुन्छ, उद्धारको काम शुरुहुनेछ। कुनै शंका नगरी यस्ता प्रार्थनाद्वारा हाम्रो हृदयमा छापिएको परिवर्तनलाई निश्चय गर्नसक्छौं। येशूको नाममा प्रार्थना गर्नाले मान्छेको इच्छाको यूद्ध-भूमीबाट शत्रुलाई लखेटे पठाउंछौं, अनि तिनले राम्ररीसित चुन्नलाई स्वतन्त्र छोडी दिन्छौं” (गोर्डन 192-94)।

अब हामीले बुझ्यौं कि परमेश्वरले शैतानको किल्लाहरु भत्काउनलाई हाम्रो प्रार्थनाहरुलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ, कसरी शैतानले मानिसहरुलाई बाँच्नदेखि तिनहरुको जीवनमा किल्लाहरुलाई प्रयोग गर्दछ, हामी हेरौं। किल्लाहरुमा सबैभन्दा बलियो अविश्वास हो। हराएका वा बाँचेका प्रत्येक व्यक्तिहरुमा यो मुख्य किल्ला यही हो!! एउटा इसाईमा परमेश्वरको वचनमा भएका केहि सत्यता जसले तिनलाई परमेश्वरको राज्यमा शक्तिशाली र प्रभावशाली बनाउनेछ त्यसमा साँचो प्रकारले विश्वास गर्नदेखि टाडै

राखलाई त्यो रचिएको हुन्छ। तर नबचाइएकाहरुमा येशू ख्रीष्टलाई उद्धारकर्ता र प्रभुहुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्नदेखि टाढै राखलाई रचिएको हुन्छ।

अविश्वास केवल पाप हो जसले नरकको दण्ड दिन्छ, शैतानले अरु किल्लाहरुको तुलनामा यसलाई अनमोलको ठान्दछ। कुनै मनको विचार जो परमेश्वरको इच्छा र वचन विरुद्ध छ त्यसले गर्दछ। जब एउटा धनी मानिसले अनन्त जीवनको हकदार हुनलाई के गर्नुपर्छ भनी येशूलाई सोधे, येशूले त्यस मानिसलाई कसरी बाँच्नु कहिल्यै भन्नु भएन। बरु त्यससंग भएको सम्पत्ती बेचेर गरीबहरुलाई बाँडिदिनु भन्नु भयो। तर त्यो जवान मानिस यसो गर्नलाई अनिच्छुक थिए र जसरी हराएको आएको अवस्थामा थिए, त्यसरी नै फर्केर गए। येशूले जान्नु हुन्थ्यो कि त्यस मानिसलाई बाचनदेखि त्यसको हृदय र मनलाई लोभले नियंत्रण गरेको छ अनि त्यो नतोडिञ्जेल सुसमाचार निरर्थक बनीरहेको थियो (मर्कूस 10)।

सुखारको सामरि स्त्रीको किल्ला अभिलाषा यियो। उसले आफ्नै जीवनको मुद्दालाई टाढै प्रभुसित समाजिक र एतिहासिक विषयहरुमा मात्र वर्तालाप गर्नलागीन। तर जब येशूले साधरणरूपमा उसलाई भन्नु भयो कि तिमीले पाँच पल्ट बिवाह गरिसकेकी छ्यौ औ जो अहिले तिमीसित छ त्यो तिम्रो लोग्ने होइन। यो अवस्थामा किल्ला टुक्रा-टुक्रा भयो र उ महिमासित बाँचेकी थिइन (यूहन्ना 4)।

शैतानले प्रायः परमेश्वरको प्रेमको सत्यतालाई प्राप्त गर्न र अन्धकार बनाउन तीतोपनलाई प्रयोग गर्दछ। उदाहरणको निमित्त एउटा सानो ठिटीलाई वासनामय हुने प्रकारले कष्ट दिएका छन् रे-। र अब केहि वर्ष पछि कसैले तिनलाई सुसमाचार सुनाए-तिनको हृदयमा गाँडिएको तीतोपन कहिल्यै टरेर जाँदैन। परमेश्वरको प्रेमको सुसमाचार तिनले ग्रहण गर्ने योग्यको बन्नु भन्दा पहिले प्रार्थनाद्वारा त्यस किल्लालाई फटाएको हुनैपर्छ।

एकलिंगी यौन आकर्षण भएकाहरुलाई ख्रीष्टमा जीतु मुशिकलछ-तिनीहरुलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्न भनेर होइन वा सुसमाचार त्यत्ती सामर्थ्य नभएर पनि होइन वा वास्तै नराखेको कारणले पनि होइन। तर यो यस्तो शक्तिशाली किल्ला हो जसलाई तोड्न धेरै प्रार्थना, उपवास, दृढता, विश्वास इत्यादिको आवश्यकता छ। विजय पाउन अगाडिनै हामी साधरणरूपले निरुत्साहीत बन्छौं अनि त्यागी दिन्छौं।

एक दिन मैले एक विशेष व्यक्तिको निमित्त प्रार्थना गर्दैथिएँ, मैले प्रभुलाई सोधें किन त्यस व्यक्तिले सुसमाचारलाई इन्कार गरिरहेछ, मलाई देखाइ दिनुहोस। उहाँले मेरो मनमा “नियंत्रण” शब्द छापिदिनु भयो। त्यसको मतलब के हो सो मैले बुझ्न

सकिन। तर जसै मैले उसलाई राम्ररी चिन्न लागें, मैले पत्तो लगाउन सकें कि उसले पूर्ण अधिकारभित्र उसको प्रभुत्वको क्षेत्रमा परेका सबै कुरालाई नियंत्रण गर्दोरहेछ। अब बुझ्छु कि किन नियंत्रण किल्ला रहेछ जसले तिनलाई ख्रीष्ट देखि टाडो राख्दोरहेछ—किनभने बाँच्नलाई उहाँमा समर्पित गर्नैपर्छ।

यदपी यस पुस्तको उदेश्यले किल्लाको गहिरो अध्ययनलाई अनुमति नदिएतापनि म तिनीहरुको निम्ति छोटकरीमा बोल्न चाहन्छु जसले ड्रग्स वा मादक पदार्थ जस्ता मुख्य नशाको समस्या लिएर कसैको निम्ति प्रार्थना गरिरहेका छन्। यी नशाहरुले वास्तविक समस्यालाई ढाकेका मात्र हुन्छन्। वास्तविक समस्या साधारण तौरले अहमलाई नोक्सान पारेको हुँदछ, जहाँ आत्मा-सम्मान र आत्मा भाव कुनै कारण वश चकना-चूर भएको हुन्छ—यां त वहिष्कार, कष्टद्वारा वा जीवनमा केहि मुख्य निराशा द्वारा। नशाले समस्यालाई केवल ढाक्छ अनि मिलाउँछ। यसैले विजय हासिल गर्न सक्नलाई समस्याको जड देखाइ दिऊन भनी तपाईंले प्रभुलाई सोध्नु होस्।

जब एड्डी स्मिथले एक विशिष्ट सल्लाह लिनेलाई कसरी मदत गर्ने भनी जान्न आवश्यक परेको थियो, त्यस स्त्रीको अवस्था बारे जन्मलाई के आवश्यक थियो तिनलाई देखाइ दिऊन भनी प्रभुलाई सोधे। त्यस स्त्रीलाई “देशी पश्चिमी नृत्य” बारे सोध्नु भनी प्रभुले एड्डीलाई प्रभाव पार्नु भयो। जब तिनले सोधे, उनी तुरन्तै फुटेर रून् र कराउन थाले, “त्यस बारे तिमीलाई कसले बतायो?” भनी सोझै त्यसपछि उसले कथा सुनाउन थालीन कि पन्द्रह वर्षको उमेरमा उसले देशी लोक नृत्यमा एक मित्रलाई अनिच्छासाथ साथ दिएका थिए। त्यहाँ उसको सण्डेस्कूलको शिक्षकलाई तिनले मातेको अवस्थामा यताउती लड्खडारहेको देखिन। त्यहीखेर तिनले यसो भन्दै परमेश्वर देखि मुख फर्काए, “यदि इसाईहरुमा यस्तै नै हो भने, तपाईंले लिनसक्नु हुन्छ।” त्यसपछि तिनले एड्डीलाई भनीन्, “त्यस समयदेखि मेरो जीवन एउटा जीउँदो नरक भएको छ। म मादक पदार्थ र अवध्य ड्रग्सको नशामा परेको छु। मैले असंख्य बिवाह गरिसकेकी छु, अनि म पूर्णता दयनीय छु।” उसको समस्याको जड थाहा लागेपछि, एड्डी उसित प्रार्थना गर्नलाई तयार हुनसके अनि परमेश्वरले उसलाई स्वतन्त्र गर्नुभयो (स्मिथ् 71-73)।

मलाई लाग्छ सैयौं किल्लाहरु छन् जसलाई शैतानले अविश्वासलाई पहरा दिन प्रयोग गर्दछ; तर मौलिक सत्यतालाई हामीले बुझ्नै पर्ने यही हो कि हरेक नबाचेका व्यक्तिको जीवनमा एउटा मुख्य किल्ला संधैने रहेको हुन्छ जसले सुसमाचार ग्रहण गर्न देखि बाधा पुरयाउँछ। युद्ध पापको भिडमाथि कहिल्यै लडिन्दैन (व्यक्तिमा अनेक पाप भएता पनि) तर एउटै माथि लडिन्छ!! त्यो विशिष्ट किल्ला हतियार हो जसमाथि वलियो मानिस भर पर्दछ, तर जब त्यसको हतियार (किल्ला) भत्काइन्छ, त्यो पराजित हुन्छ, र त्यो व्यक्ति मुक्तिको निम्ति तयार हुन्छ (लूका 11:21-22)।

आत्माहरु जित्ने आत्मिक युद्ध संग्राम धारामा अर्को पूर्ण आवश्यक तत्व हो ख्रीष्टमा हामीले पाएका अधिकारहरुलाई चलाउनु। उहाँले हामीलाई उहाँको

अविश्वासनीय अधिकार दिनुभएको छ (मत्ती 16:19) तर हामीले यसलाई प्रयोग गर्नु पर्छ। “जसरी एउटा पहरीले सडकको कुनाबाट यातायातको बहाऊलाई निर्देश दिनसक्छ कारण तिनीसित भएको अधिकारले...”, त्यसरी नै एउटा विश्वासीले शैतानद्वारा अन्धा बनाइएका र बन्धनमा परेका मानिसहरूको आत्माको निम्ति प्रार्थना गर्न सक्नेछ अनि तिनीहरूलाई छुटकारा दिलाउन सक्नेछन्। अंधकारको शक्तिले येशू ख्रीष्टको रगतद्वारा त्यसको शक्ति तोडिएको थाहा गर्दछ अनि उहाँमा हाम्रो अधिकारलाई जब प्रयोग गर्छौं तिनीहरू हाम्रो विरुद्ध खडाहुने छैनन्... परमेश्वरले हामीलाई यन्त्रहरू हुनलाई बोलाउनु भएको छ, जसद्वारा उहाँको अधिकारलाई उहाँले प्रयोग गर्नुहुन्छ। हामी यस आसनलाई विश्वास द्वारा ग्रहण गरौं अनि विरोधीको वास्ता नगरी स्थिर बसौं। तब उहाँले हामीद्वारा सबै कुरा गर्नलाई योग्य बन्नुहुनेछ जो हामीले सपनामा पनि कहिल्यै चिताएका छैनौं (इप्प 108-10)।

वैधानिक रूपले सबै आत्माहरू ख्रीष्टका हुन् किनमने उहाँले क्रूसमा तिनीहरूका पापको मोल तिर्नुभएको छ (1 यूहन्ना 2:2)। तर शैतानले अवैधानियम तरिकाले र बलजपत गरी तिनीहरूलाई जान नदिने दृढतापूर्वक इन्कारगर्दै बन्धुवा बनाइ राख्छन्। त्यसरी आत्मिक अंधकारमा तिनीहरूलाई बाँध राख्छन्। अनि हामीले न्यायोचित आसन नलिएसम्म अनि ख्रीष्टले बहाउनु भएको रगतको आधारमा तिनीहरूको छुटकाराको माँग गर्दै र उहाँबाट नियुक्त गरिएको अधिकारलाई हाम्रो सिंहासन-अधिकारहरू प्रयोग नगरेसम्म तिनीहरूलाई त्यसले आत्मिक अन्धकारमा बाँध राख्नेछ।

एउटै पनि आत्मा मर्न र नरकमा जाने पूर्णरूपले कारणनै छैन किनमने ख्रीष्टले तिनीहरूको छुटकाराको मोल तिरिसकनु भएको छ। तरैपनि कुनै व्यक्ति नरकमा जाने एउटै कारण छ त्यो चाँहि हामीले हाम्रो अधिकारको आसन लिएका छैनौं अनि तिनीहरूको मुक्तिमा जोरिदैं बलियो मानिसलाई बाँधेका छैनौं। जब सम्म हामीले त्यसलाई बाध्य गराउदैनौं शैतानले तिनीहरूलाई मुक्त गर्नेछैन।

जेलेरल जोनाथान वेन्रिट् सहित अरु युद्धको मित्र कैदिहरू फोर्मासाको टापूमा कैद गरिएका थिए। यदपी युद्ध विराम भएता पनि जापानी सेनापतीले जान्दा जान्दै पनि कैदिहरूलाई भनेनन् नता तिनीहरूलाई मुक्तनै गरे। तर केहि दिनपछि एउटा हवाई जहाज विजयको समाचार सहित द्विपमा उत्रे। तब जेनेरल वेन्रिट्ले जापानी सेनापतीलाई घोषणा गरे, “मेरा प्रधान-सेनापतिले तपाईंको प्रधान सेनापतिलाई पराजित गरेको छ, अब म अधिकारमा छु।” हामीले पनि बलियो मानिसलाई (एउटा व्यक्तिको जीवनमा प्रधान भूतलाई) यसरीनै घोषणा गर्नुपर्छ; “मेरा प्रधान सेनापतीले तेरो प्रधान-सेनापतीलाई पराजित गरेको छ। म अवैधानियम बन्धुवा पारेकाहरूको तुरन्त छुटकाराको दावी गर्छु।” यदि हामीले जोड दिन्छौं भने मुक्ति र बचाउको काम हुनेछ !!!

आत्माहरूको निम्ति प्रार्थनामा अन्तिम तर अविश्वासपूर्वक महत्वपूर्ण तत्व हो लगातार शैतानको विरोध गर्नु। परमेश्वरको हतियार पहिरनु हामीलाई आज्ञा दिएका छन् (एफिसी 6:10-18), यसरी हामी “शैतानको युक्तिहरूको विरुद्धमा खडा

हुनसक्छौं... र दुष्टको दिनमा विरोध गर्न योग्यको बन्न सकछौं।” जब आत्माहरुको मुक्तिबारे हामी वास्तवमा गंभीर बन्छौं, शैतानले हाम्रो जीवनमा वा जसको निम्ति प्रार्थना गरिरहेका हुन्छौं त्यसबाट हामीलाई पछि हटाउने र त्याग गराउने प्रयासमा कठिन परिस्थितीहरुलाई प्रयोग गर्छन्। यसैले त-एकजना लोग्ने मानिस वा जवानको निम्ति एउटा स्वास्थ्यी वा आमाले प्रार्थना गर्दा असलको सट्टा खराब हुन गएको प्रायः पाउँछौं-किनभने त्यसले ती आत्माहरु माथि त्यसको पकडलाई गुमाइरहेका हुन्छन्।

यसैले शैतानको विरोध गर भन्नुको अर्थ हो कि तपाईंको निरन्तर प्रार्थनाको प्रयासलाई नकार्मात्मक प्रतिक्रिया, परिस्थिती इत्यादिले बन्द नगर्दीनलाई हो। जबकि कुनै थोक (जस्तै: एस्बेस्टोस्) अग्निवाधाक् हुन्छ, अर्थात त्यो आगोदेखि अप्रभावित हुन्छ। कुनै थोक जसले पानीलाई रोक्ने हुन्छ, त्यसको मतलब त्यो पानीद्वारा अप्रभावित छन्। शैतान वाधक हुनुको अर्थ हो त्यसले जेपनि गर्छ त्यसले तपाईंलाई कुनै प्रभाव नै गर्दैन, तपाईंले केवल तपाईंका हराएका प्रियहरुको मुक्तिको निम्ति प्रार्थना गर्दै जानुहोस्।

आत्माको निम्ति शैतानको विरोध गरिएको बडो उदेकको प्रदर्शन चार्ल्स ब्लानचार्डले सुनेका यी साक्षीले वताउँछ जो तिर्चालिस वर्ष सम्म वेटन् कलेज को अध्यक्ष हुनुहुन्थ्यो। तिनले यसलाई सत्य ठहराउन भनी जाँच गरे र तिनको पुस्तक ‘गेटिङ्ग थिंक्स फ्रम गड’ मा अंकित गरे। जो तल उद्धृत गरिएको छ:

मित्रहरु प्रायः अढाई वा तीन वर्ष अघि म फिलाडेल्फियाको अस्पतालमा थिएँ। पेनसिल्वानिया लाइन्समा एक इन्जिनियर थिएँ। मेरो निम्ति प्रार्थना गरिदिने स्वास्थ्यी भएता पनि मेरो जीवन एउटा पापपूर्ण मानिसको थियो। त्यही समयमा म साह्रै विरामी भएँ, म खस्ने गएँ। मेरो शरिरको ओजन एक सय पाउण्ड (लगभग पचास किलो) मात्र थियो।

अन्तमा मलाई हेर्ने डाक्टरले मेरी स्वास्थ्यीलाई भने कि म मरिसकेको छु; तर तिनले भनिन्: “हुनसक्तैन, उ मरेको छैन। उ मर्न सक्तैन। मैले उसको निम्ति सत्ताइस वर्ष सम्म प्रार्थना गरेकी छु अनि तिनी बचाइनेछ तपाईंलाई लाग्छ कि मैले सत्ताइस वर्ष प्रार्थना गरि सकेपछि अब परमेश्वरले उसलाई मर्नु दिनुहुन्छ (परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।) “ठिक छ,” डाक्टरले उत्तर दिए, अनि तिनी बाँचेका छैनन् मकेहि जाँन्दिन तर यत्ति जान्दछु कि उ मरिसकेको छ।” अनि पलंगको वरिपरिका पर्दा खिची दिंदछ जसले अस्पतालमा मरेका र जीउँदालाई विचमा छुट्याउदछ।

मेरी स्वास्थ्यीलाई सन्तुष्ट गराउन भनी अरु चिकित्सकहरुलाई पनि बोलाइ पठाए। एक पछि अर्को गर्दै सात चिकित्सकहरु मेरो पलङ्ग नजीक आउँदै जाँच गर्दै सबैले एउटै कुरा पक्का गरे। सातैजना डाक्टरहरुले मलाई मृतक घोषित गरे। त्यसै बखत मेरी स्वास्थ्यी मेरो पलङ्ग छेउमा घोडा टेकेर बसीन्। म मरेको छुइन भनी जिद्दी गरिरहे, यदि म मरेको भएपनि परमेश्वरले मलाई फिकाइ त्याउने छ, किनभने उहाँले तिनलाई प्रतिज्ञा दिनुभएको छ; कि म बचाइने छु र पनि म बाँचेको थिइन। अस्पतालको कडा

भूईमा घुडा टेकेको कारणले विस्तारै तिनलाई घुडाले कष्ट दिनलागे। तिनले नर्सलाई एउटा सिरानी (तकिया) ल्याइदिने अनुरोध गरिन र नर्सले सिरानी ल्याइदिए र त्यसमाथि तिनले घुडा टेके।

एक घण्टा, दुइ घण्टा, तीन घण्टा वितेर गयो। पर्दा पलङ्गको वरिपरि टाँगिएकै थियो। म त्यहाँ अचल परिरहेको थिएँ; प्रत्यक्षरूपले मृतक। चार घण्टा, पाँच घण्टा, छ घण्टा, सात घण्टा तेह्र घण्टा वितेर गयो, मेरी स्वास्नी यतिका समयभरि मेरो पलङ्गको छेउमा घोडा टेकिरहेकी नै थिइन्, जब अरु मानिसहरूले आपत्ति जनाउन लागे अनि त्यहाँ बाट जाने इच्छा प्रकट गरे, तिनले भनिन्: “होइन, उ बाँच्न परेको छ। यदि उ मरेको भएता पनि परमेश्वरले उसलाई फर्काइ ल्याउनु हुन्छ। उ मरेको छैन। उ नबाँचुञ्जेल सम्म मर्न सक्दैन।”

तेह्र घण्टाको अन्तिम क्षणमा मैले मेरो आँखा खोलें, तिनले भनिन्, “मेरी प्रिये, तिमी के इच्छा गर्छौं?” मैले भने “म घरमा जाने इच्छा गर्छु,” अनि तिनले भनिन्: “तिमी घर जानेछौ।” तर जब तिनले प्रस्ताव गरे, डाक्टरहरू उरले तिनीहरूका हात माथि उठाए। तिनीहरूले भने, किन, यसले उसलाई मारनेछ। यो आत्माहत्या हुनेछ।” तिनले भनिन्: “तपाईंहरूले आफ्नो मौका लिइसकनु भयो। तपाईंहरूले भन्नु भयो उ मरिसकेको छ। म उसलाई घर लैजाँदैछु।”

अहिले मेरो ओजन 246 पाउण्ड (लगभग 115 किलो) पुगेकोछ। म अझै पनि पेनसिल्वानिया लाइन्समा रेलगाडी तेजसित हाँकदछु। म मिनूनियापलिसमा छोटो छुट्टिमा गएको बेला येशूले के गर्न सक्नुहुन्छ भनी मानिसहरूलाई बताएँ। येशूले के गर्नसक्नु हुन्छ भनी तपाईंहरूलाई बताएँ। येशूले के गर्नसक्नु हुन्छ भनी तपाईंहरूलाई बताउँन पाउँदा म अति आनन्दित छु। (ब्लान-चाई 94-95)

आत्माहरूको उद्धारको निम्ति कुनै-कुनै प्रार्थनाको उत्तर किन पाउँदैनौं त्यसको केवल दुइ कारणहरू छन्: कि त त्यहाँ पाप छ वा प्रार्थना गर्नेसित अविश्वास छ, वा होइन भने शैतानले उत्तरहरूमा बाधा दिँदछ। यसैले यदि तपाईंले आफ्नो जीवनलाई शुद्ध राख्नु हुन्छ (यूहन्ना 15:7) र प्रार्थनामा लागि रहनु हुन्छ भने प्रार्थनाको उत्तर पाउनु हुनेछ, किनभने शैतानले साहसी, उत्कट यूद्ध संग्राम प्रार्थनाको विरुद्ध थामी राख्न सक्दैन!!

यूद्धमा योजना बनाउन आवश्यक छ। सिपाहीहरूले जताततै र जेसुकैलाई गोली बर्साउन जाँदैन। त्यस्तै प्रकारले आत्माहरूको निम्ति युद्ध संग्राम प्रार्थनामा वास्तविक छन् – हामीलाई युद्ध कलाको आवश्यकता छ। यस्ता अनेक जो असाध्य प्रभावशाली छन् म तपाईंलाई दिउँ।

सारा मण्डलीको निम्ति अन्तिम रणकौशल चाँहि आफैलाई प्रार्थनामा निरन्तर लगाउनु हो। पहिलेका मण्डलीले यसै गरे: “सबै एकै मनका भएर प्रार्थनामा लागि रहन्थे” (प्रेरित 1:18) उदेकको प्रत्युत्तरमा-“त्यसै दिन प्रायः तीन हजार प्राणीहरू

तिनीहरूमा थपिए” (प्रेरित 2:41) अनि “वचन सुन्नेहरू मध्ये धेरैले नै विश्वास गरे; र मानिसहरूको संख्या प्रायः पाँच हजार जति हुन आयो” (प्रेरित 4:4)।

एउटा अर्को प्रार्थना सभामा “तिनीहरू भेला भएको ठाउँमा कम्म भयो, र तिनीहरू सबैजना पवित्र आत्माले भरिए, र तिनीहरूले निर्भयतासँग परमेश्वरको वचन बोले” (प्रेरित 4:31) धेरै आत्माहरूको लगातार कटनीको साथसाथै: “लोग्ने मानिस र स्वास्नी मानिसहरू दुवैको भीड” (प्रेरित 5:14), “चेलाहरूको संख्या यरुशलेममा अत्यन्तै बढ्यो” (प्रेरित 6:7), अनि “लिड्डा र शारोनमा बस्ने जति सबै जना प्रभुतिर फर्के” (प्रेरित 9:35)। अरु धेरै वर्णन गरिएका यस्ता विवेचनाहरू प्रेरितको पुस्तकमा पाइन्छ। यदि आजका मण्डलीले अधिका मण्डलीको प्रार्थनाको उदाहरणलाई अनुसरण गर्छौं भने, त्यही किसिमले प्रचार गरे परिणामको अनुभव हुनेथ्यो होला।

अर्को अति उत्पादनशील रणकौशल हो प्रार्थनाको झूण्डहरू तयार पार्नु। अधिकतम मण्डलीहरूमा स्थापित गरिएका सण्डेस्कूल वा घरेलू प्रार्थना झूण्ड हुनसक्छ जोहरू नियमित ढंगमा भेटिनै रहँदाछन् जबसम्म हराएकाहरूलाई ख्रीष्टमा आएका देख्दैनन् तिनीहरूले हराएका व्यक्तिहरूको संयुक्त सूचीको निम्ति दृढतापूर्वक र खुन्धार प्रार्थना गर्नसक्छन्।

अग्र-प्रचारवाद प्रार्थनाको साधारण प्रणाली भएता पनि एलिभन् क्रिष्टेन्सनले तेब्बर प्रार्थना लाई एक अति प्रभावशाली छन् भनी सिफारिस गर्दछ। नौ जना हराएका आत्माहरूको निम्ति प्रत्येक हप्ता प्रार्थना गर्न आफैलाई अनुशासनमा राख्न इच्छा गर्ने तीन जना इसाईहरूलाई यसमा शामिल गर्दछ। इंगल्याण्डको दुइवटा बिल्ली ग्राहाम क्रूसेडमा यस किसिमको प्रार्थनाको असाध्यै फलवन्त परिणामलाई तिनले वर्णन गर्छिन्: 1984 को मिसन इंगल्याण्ड क्रूसेड सम्म तेब्बरहरूले महान परिणामहरू ल्याएका अनुभव बिल्ली ग्राहामले गर्नुभएको छ: जहाँ 90,000 इससाईहरूले पूर्व-धर्मयुद्ध प्रार्थनाको निम्ति तीन-तीन जनाको झूण्डहरू बनाएका थिए। प्रत्येक तीनजना। इसाईले तीन-तीन जना अइसाईहरूलाई चुने, अनि आउने बर्षको सुसमाचारीय युद्धको निम्ति प्रत्येक हप्ता एक पटक भेट गरेर ती नौ व्यक्तिहरूले येशुलाई भेट्गरेन भनी तिनीहरूको निम्ति नाम काडेर प्रार्थना गर्थे। जनवरी 1989 को डिसिसन् पत्रीका बिल्ली ग्राहामको 1989 मिसन इंगल्याण्ड-2 को निम्ति तेब्बर प्रार्थना झूण्डलाई प्रोत्साहित गराएका खबर दिदै भनेका थिए कि धेरै प्रार्थनाका तेब्बरहरूले जसको निम्ति प्रार्थना गरिरहेका थिए ती सबै नौ व्यक्तिहरूले बिल्ली ग्राहाम त्यहाँ आउन भन्दा अगाडिनै येशुलाई ग्रहण गरिसकेका देखे! 7,000 भन्दा ज्यादा मण्डीहरूले तेब्बर प्रार्थना झूण्डबाट बिल्ली ग्राहामको मिसन इंगल्याण्ड '89 को निम्ति प्रार्थना गरे जसको परिणामहरू धरती-टुक्राउने थियो। सारा राष्ट्रहरूमा आत्माहरूको निम्ति शैतानसित भिड्ने कस्तो प्रबल उपाय”(क्रिष्टेन्सन् 110)!

आत्माहरू बचाइनुको निम्ति प्रार्थनामा अर्को एउटा उत्पादनशील रणकौशल प्रार्थना संगी हो। ठूलो झूण्डमा भेला हुनभन्दा दुइजनालाई धेरै सजिलो हुन्छ। पती-पत्नीको दल

असल हुन्छ किनमने तिनीहरु प्रत्येक दिन प्रायः संगमा हुन्छन्, साथै तिनीहरुको बोझ आफन्तहरु, मित्रहरु, छिमेकीहरुको निम्ति समान हुन्छ तर प्रार्थना संगीहरुको जुनै जोडा भएपनि हुन्छ। येशूले नै आशवासन दिनु हुन्छ कि तिनीहरुको प्रार्थनाको उत्तर दिइनेछ (मत्ती 18:19)।

म अन्तिम रणकौशल उल्लेख गर्दछु जसले व्यक्तिगत प्रार्थना गर्नेहरुको निम्ति राम्रो काम गर्दछ-प्रार्थनाको सूची!! यस विधिद्वारा धेरै आत्माहरु ख्रीष्टमा आएको देखेर मैले पनि अरु हजारौंहरुझैं धेरै वर्षदेखि प्रार्थना सूची चलाइरहेको छु। एउटा कथाको साथमा म तपाईंबाट विदा लिन्छु जसबाट मलाई आशिष मिलेको छ, तपाईंको निम्ति त्यही आशा गर्छु:

केहि वर्ष अगाडि स्प्रिङ्ग फिल्डमा एक उत्सुक मानिसले प्रार्थनाको झुण्डलाई तिनीकहाँ भेला गराएछन अनि तिनीहरुलाई यस्तो सल्लाह दिएछन्: जब आज बेलुकी तपाईं घर पुग्नुहुन्छ स्प्रिङ्ग-फिल्डमा तपाईंले जसलाई बाँचेको चाहनु हुन्छ ती सबै व्यक्तिहरुको नाम लेख्नुहोस, अनि तिनीहरु बाँचुन भनी दिनमा तीन पल्ट तिनीहरुका निम्ति नाम काडेर प्रार्थना गर्नुहोस्। त्यसपछि उद्धारको निम्ति परमेश्वरमा फर्काउन ती व्यक्तिहरुलाई प्रेरित गराउनलाई तपाईंले सम्भव प्रयास गर्नुहोस्।

ती समयमा एउटी अर्धाङ्गी स्त्री स्प्रिङ्ग-फिल्डमा बस्दथिइन् जो शरिरमा पूर्णरूपले असहाय थिइन्। सत्रह वर्षदेखि तिनी पलड-मानै परेकी थिइन्। तिनले सामान्य तरिकाले हजारौं आत्माहरु बचाउनलाई परमेश्वरसित धेरै समयदेखि प्रार्थना गरिरहेकी थिइन्। जब तिनको परिवारले प्रार्थना झुण्डलाई दिएको सल्लाह बारे तिनलाई सुनाए, तब तिनले भनिन्: 'यसमा म केहि गर्नसक्छु।' तिनले आफ्नो दाहिने हात चलाउन सक्थीन। तिनको पलङ्गको छेउमा एउटा समायोज्य (adjustable) लेख्ने टेबल थियो। तिनले कलम र पन्ना मागे। तिनले सन्ताउन्न सम्बन्धीत व्यक्तिहरुका नाम लेखिन। तिनले तिनीहरुका नाम काडी-काडी दिनमा तीन पल्ट प्रार्थना गरिन्। तिनले तिनीहरु प्रतिको जिज्ञासा पत्र मार्फत तिनीहरुलाई जाहेर गारिन्। तिनले इसाई मित्रहरुलाई पनि पत्र लेखि पठाए, ज-जसमाथि तिनको भरोसा थियो। अनि ती व्यक्तिहरुसित भेट गरेर आत्माको भलाई बारे कुरा गर्न र पश्चताप र विश्वास गर्न जतिसक्दो उस्काउने अनुरोध तिनीहरुलाई गारिन्। तिनको परमेश्वरमा अकाट्य विश्वास थियो। तिनको उहाँमाथी नम्र उत्सुक भरोसा भएकोले तिनले यसरी नबाँचेकाहरुको निम्ति मध्यस्थ प्रार्थना गर्थिन। समयमा सन्ताउन्न व्यक्तिहरुमा प्रत्येकले येशू ख्रीष्टलाई तिनीहरुका उद्धारकर्ता भनी विश्वासको घोषणा गरे" (मेक्क्ल्यूर 128-25)।

व्यक्तिगत साक्षी

यस विषय सम्बन्धी मइ 2002 मा मैले क्रेष्टिभित् ब्याप्टिस्ट चर्च, फार्मर भिल्ला लुइसियानामा सिकाएँ। एउटा पत्रमा मलाई पास्टर, भाइ वेने वाहिट्साइड्ले यसो भनेर लेखेका थिए, “मानिसहरुको जीवनमा किल्लाहरु पूर्ण विकसित भएको हामीले देखेका छौं...जो वस्तु विषयहरु प्रार्थनामा तपाईंले बांटनु भएको थियो, त्यसले हराएकाहरुको निमित्त परमेश्वरको सिद्धान्तहरुलाई अभ्यास गर्नेहरुको जीवनमा एउटा जागृती शुरु भएको छ।”

वेनेसित मृत्यु-पंक्तिमा परेका मानिसहरुको निमित्त परमेश्वरले दिनुभएको बोझ छ अनि तिनीहरुलाई ख्रीष्टमा जित्ने प्रयासमा धेरै समय कारागारमा बिताउँछन्। तिनले कथालाई अधि बडाउँछन्: ‘हिन्ट्सभिल्ला, टेक्सासमा मृत्यु-पंक्तिमा परेको, हालैमा तिनको मृत्यु दण्ड घोषणा भएको एक व्यक्तिको ठूलो विजय सम्बन्धित छ। उ एउटा सर्म्पित मुसलमान थिए; मैले जानेको अनुसार अधिकतम् इससाईहरु भन्दा नैतिक दृष्टिमा असल थिए। मैले उसित दुइ वर्ष देखि काम गरिरहेको थिएँ, उसलाई सुसमाचार सुनाउने गर्थे अनि मेरो मण्डलीले उसको निमित्त प्रार्थना गरिरहेका थिए—सबै व्यर्थमा। उसले आफ्नो पत्रको अन्तमा ‘अल्लाह तपाईंसंग रहनु’ भनी लेखेर मलाई पठाउँथे ‘मलाई यो भन्दा बढी निराशा र असहाय कहिल्यै भएको थिएन।

त्यसपछि उसको फाँसीको दुइ महिना पहिले सेप्टेम्बर 2002 मा मैले हाम्रा मण्डलीलाई झूटो धर्मको बलियो मान्छेलाई विशेष गरेर बाँध्न र उसमाथि ख्रीष्टको रगतको प्रार्थना गर्नलाई उत्साहित गराएँ। तुरन्तै उसमा बदलाव आउन थाले। उसले येशू एक असल गुरु हुनुहुन्छ भनि स्विकार्न लागे अनि उसको पत्रहरुमा अब ‘परमेश्वर तपाईंसित होऊन’ लेखेर अन्त गर्थे।

उसको फाँसीको दिनमा मलाई उपस्थित हुन उसले बोलाइ पठाए। मैले उसलाई अन्तिम पटक भेटन भनी हन्ट्स भेल्ली तर्फ लागें। मेरो हृदय कतिको रोमाञ्चित भयो होला जब उसले मलाई सोधे, “मैले उद्धारको निमित्त ख्रीष्टलाई विश्वास गर्न के गर्नुपर्छ?” साँझको 3:05 बजे उसलाई बचाइदिऊन भनी प्रभु येशूलाई विन्ती टक्राएँ। एकावन्न घण्टा बाह्र मिनट पछि उ मरेको थियो। फाँसीको ठिक दुइ घण्टा अधि उसले आंखा झिम्काएर मलाई भने, ‘म तिमीलाई माया गर्छु र तिमीलाई म स्वर्गमा परिर्खरहेको हुनेछु।’ संसारमा उसले बोलेको अन्तिम शब्दहरु यही थियो: ‘परमेश्वरले क्षमा गर्नुहुन्छ। उहाँ महान हुनुहुन्छ!’ उसको मुहारमा शान्ती लिएर उनी मरे अनि जेलको शासकले पनि त्यसको टिप्पणी गरेथे।

जबसम्मन् हामीले उसको जीवनमा भएको झूटो धर्मको बलियो मान्छेसित बलपूर्वक भिडेनौं अनि ख्रीष्टको रगत द्वारा त्यसलाई बाँधेनौं, यस मानिसलाई ख्रीष्टमा जित्ने हाम्रो प्रयासमा गरेको प्रत्येक कुरा पूर्णतौरले व्यर्थ थियो। त्यसपछि उसलाई सुसमाचार प्रति खुलस्त हुनमा लगतै तोडिएको देख्यौं, त्यती मात्र होइन उसले आफैलाई कसरी बचाउन सकिन्छ भनी मलाई सोधेका थिए। उ आज स्वर्गमा छ, किनभने हराएकाहरुको निमित्त कसरी प्रार्थना गर्ने भनी हामीले सिक्क्यौं-मर्कूस 3:26 मा येशूले भनेझैं विशेषरूपले बलियो मानिसलाई बाँध्ने क्षेत्रमा। स्वतन्त्र गराउने सत्यता बारे हाम्रो मण्डलीसित बोलीदिन भएको निमित्त तपाईंलाई धन्यवाद। अन्तिम दिनका कटनीमा परमेश्वरले तपाईंलाई घेरै सफलता प्रदान गरुन्!”

जब हामीले कसैको उद्धारको निमित्त प्रार्थना गर्न आरम्भ गर्छौं, परमेश्वरले त्यस व्यक्तिको परिपरि घेरा लाउनु भएको देखापर्छ अनि त्यससित घेरा भित्रै रहनुहुन्छ। यस्तैगरि रिक्की ग्रेशामसित भएको हो, जब तिनको स्वास्नी हेलेन र तिनकै पास्टर मिक्की हड्नालले तिनको निमित्त प्रार्थना गर्न आरम्भ गरे। यहाँ रिक्कीको पक्षको कथा छ: यो 1990 को फरवरी 2 मार्च महिना तिरको कुरा हो-जुन समयमा मैले अति दैनिय दिन र रातहरु व्यक्तित्त गरें। ती दिनहरुमा मैले बुझ्न नसकेता पनि, म परमेश्वरको पवित्र आत्माको दृढविश्वास मुनि थिएँ। मलाई थाहा थिएन के भइरहेछ, तर मलाई याद छ कि ती दुई महिना भरी म जता-जता फर्कन्थे मैले केहि-न-केहि देख्दथेँ वा सुन्थेँ, जसले मलाई परमेश्वर तर्फ सम्बन्ध बनाइराख्द थियो। जब म प्रत्येक बिहान बिउँझन्थेँ मलाई यस्तो लाग्दथियो कि परमेश्वर हुनुहुन्छ। धेरै वर्ष अघिदेखि चिन्दै आएका मानिसहरुले अब मलाई प्रभुको बारेमा बताउन लागे। मैले आफैलाई कहीं पनि लुकाउन सक्तिन जस्तै लाग्दथियो!

मलाई राम्रोगरि थाहा छ कि एकदिन म र मेरो असल मित्रसित गाडीमा घुम्न निस्कैका थियौं, त्यस समय मित्रको अर्को साथीले बाटोमा हामीलाई रोके। त्यो व्यक्ति ट्रकको मतर्फ भएको ढोकातर्फ आए र मित्रसित कुरा गर्नलागे। बातचितको शिलशिलामा उसले मेरो मित्रलाई प्रभुको बारेमा सुनाउन थाले अनि प्रभुलाई तिनको मुक्तिदाता भनी ग्रहण गर्न तिनलाई प्रोत्ससाहित गरे। फेरि एकपल्ट मैले परमेश्वरको अर्को वचन सुन्न पाएँ। मैले आफैलाई लुकाउन नसकेको जस्तो लाग्दथ्यो। म ट्रकभित्र एक शब्द नबोली बसिरहेँ। एक प्रकारले मलाई अझै सुनी रहने इच्छा थियो अनि अर्को तर्फ मेरो मित्रले गाडी चालुगरेरे हिडेको चाहन्थे। अन्तमा, एक घण्टा के भए जस्तो लाग्यो (पांच मिनट) तिनले गाडी हाँके।

जसै दिन बित्दै गयो, चारै तिर परमेश्वर देखा पर्न थाले, प्रत्येक दिनका कामहरुमा पनि। ती दिनहरुमा मैले आफ्नै कलपूर्जाको पसल चलाउने गर्थेँ। त्यस पसलमा एक जना काले सज्जन मानिस आउने गर्थे र समय समयमा मसित कुराकनी पनि गर्थे। म विश्वास तर्फ ढल्किरहेको समयहरुमा उनी पसलको छेउमा आएका थिए।

मेरो आफ्नै घमण्डमा मैले चिनेको प्रभुको बारेमा कसैलाई सोधेको थिइन। आखिरमा, तिनलाई प्रभुको बारेमा सोध्ने सहास बटुलेर म उठें। मैले तिनको प्रत्युत्तरको आशा राखेको थिइन—तिनले प्रत्युत्तर दिए।

तिनले भने, 'एकै क्षण,' र तिनले ट्रकबाट एउटा बाइबल लिएर आए जो देख्नमा एकसय वर्ष पुरानो बाइबल जस्तै देखिन्थ्यो। तिनले बाइबलका पन्नाहरू पल्टाउन थाले, र मलाई सुनाउन लागे। तिनले के बताइरहेको छ मैले बुझेकै थिइन तर आज मसित त्यो एउटा कुरा छ जो मैले कहिल्यै बिर्सको छुइन : "तिमीले नयाँ जन्म पाउँने पर्छ!" तिनले यस शब्दलाई बारम्बार दोहोराइरहे — जो मेरो मनबाट कहिले मेटिएन!

ती समयहरूमा मलाई कुनै कुरोले परमेश्वरको वचन तर्फ खिंची रहेकोथयो। बाइबलको निम्ति कसैलाई पनि सोधदीन थें, म साह्रै घमण्डी थिएँ, यसैले मैले ख्रीष्टलाई एन्साइक्लोपेडियामा खोजें, अनि त्यसमा ख्रीष्टलाई क्रूसमा झुण्डाइएको चित्र भटाएँ। कुनै कुरोले मलाई प्रभुको नक्सा तर्फ आकर्षित गराइराखेको जस्तो लाग्यो। रातौं—रात त्यस नक्सालाई हेर्दै म चारै तिर भाग्दै हिंड्थें।

अरु केहि हप्तापछि मैले आफैलाई बदलाउने प्रायस गर्नलागें। मेरो जीवनको एउटा मोडमा म आइपुगीसकेको थिएँ कि मैले आफैलाई धिक्कार्न बन्द गर्नसकिन—प्रत्येक शब्दले मलाई धिक्कार्दैथियो। मैले त्यसलाई कुनै हालतमा पनि रोक्न चाहन्थें तर मलाई यस्तो लाग्दथियो कि यसलाई म नियंत्रण गर्नु सकिदैन—त्यसले पो मलाई नियंत्रण गरिराखेको थियो।

अन्तमा, एक दिन काम गरिरहेको बेला, जब म एकलै थिएँ, परमेश्वरसित त्यसै म बोले, 'प्रभु यसलाई म अब उसो आफूसित लिन सकिदैन, परमेश्वर मलाई सहायता गर्नुहोस्। येशूले क्रूसमा मेरो निम्ति के गर्नुभयो त्यो सब बुझिदैन, तर मलाई देखाइदिनुहोस र म तपाईंलाई पछ्याउनेछु।' अनि त्यस दिनदेखि, ममा केहि कुराको बदलाव आयो। मैले धिकान मात्र त्यागिन तर मेरा इच्छाहरू समेत गुमाएँ—जो मेरो जीवनमा पहिले कहिल्यै नभए झैं।

मलाई थाहा थिएन कि ती विश्वासको दुइ महिना चाँहि मेरो उद्धारकोनिम्ति मेरा स्वास्नी र तिनका पास्टरले प्रत्येक दिन प्रार्थनागर्न आफैहरूलाई सुम्पेका थिएछन्, मैले जेपनि अनुभव गरिरहेको थिएँ ती प्रार्थनाहरूकै उत्तर थिएछन्। अब म बुझ्दछु कि म विश्वासपूर्ण प्रार्थनाको फल हूँ; अनि यदि तपाईं त्यस समयमा भएको भए तपाईंले बुझ्नुहुने थियो मेरो मतलब के हो! अब अहिले म एउटा मण्डलीको पास्टर हूँ, अनि मैले लगातार परमेश्वरको अनुग्रहको धेरै धेरै अनुभव गरिरहेको छु।"

जब हामीले कसैलाई बचाउन भनी परमेश्वरसित प्रार्थना गर्छौं, उहाँले त्यस व्यक्तिलाई आफूतर्फ खिँचनलाई जे पनि गर्नुहुन्छ त्यसमा हामी राजी हुनैपर्छ। वेस्ले ड्यूवेलले भन्नु हुन्छ, "धेरै प्रार्थनाको उत्तरहरू पाउनलाई परमेश्वरको योजनामा समर्पित हुने निश्चित मानिसहरूको इच्छाहरूको जरूरत हुन्छ।

चेस् वोर्डमा झैं परमेश्वरले मानिसहरूलाई चारैतिर यताउती सार्नु हुन्। उहाँले मानिसहरूमाथि ल्याउनुहुने धेरै प्रभाव र दबावहरू द्वारा विश्वास दिलाउनु हुन्छ” (ड्यूवेल 262)। जे भएता पनि दबाव एकदमै तीव्र हुनसकछ! यस्तै घटना टोनी फन्टेनोट्सित भएको थियो : “मेरी आमा, बज्यै, काका र काकी लगायत धेरै प्रार्थनाका वीरहरू भएका एउटा इसाई परिवारमा म जन्मेको थिए। तिनीहरूले मेरो निमित्त धेरै वर्षदेखि प्रार्थना गर्दै आइरहेता पनि, मैले सबै कुरा ‘मैरे तरिकाले’ गर्दैने रहें। तर जब परमेश्वरले हामीसित व्यवहार गर्ने प्रयास गर्नुहुन्छ अनि हामी चाँहि आफ्नै तरिकामा हिंड्छौं, उहाँले हामीमा यस्ता कुराहरू घटन दिनुहुन्छ जसले असाध्यै चोट पुर्याउन सक्छ। अनि म तपाईंलाई विश्वास दिलाउन सक्छु कि उहाँले हाम्रो ध्यान राख्नु हुनेछ!!

परमेश्वरले 22 मइ 1982 मा मेरो ध्यान राख्नुभयो। मैले एउटा भटमासको खेतमा रसायन छरेर सिधाएपछि हाम्रो हवाइ अड्डा तर्फ फर्कि जाँदै थियौं अचानक मेरो जहाज एउटा एकान्त ठाउँमा रुखहरूको विचमा दुर्घटना ग्रस्त भयो अनि पड्केर जल्यो, म उठें र देखें कि मेरो कमिज पूर्णरूपले जलेको रहेछ अनि मेरो शरिरका छालाहरू झूण्डीएर औंला सम्म आएको रहेछ, माकुराको जाल जस्तै। मेरो दाहिने आँखा अन्धा भएको थियो अनि मेरो शरीरबाट तरल पदार्थ निस्करहेको थियो—मलाई थाहा लाग्यो म बाँधिएको छु।

सहायताको लागि म कराउन लागें तर त्यहाँ मेरो सुन्ने कोहि थिएन। म कमजोड नभइञ्जेल सम्म दगुदै गएँ। म एउटा रुखको मुनि अडिसिए बसें र त्यहीँनै हो जब मैले प्रार्थना गर्न शुरु गरेँ। मलाई कुनै व्यक्तिले भेटाउन सकून र मलाई मर्न नदिनु होस् भनी परमेश्वरसित प्रार्थना गरेँ। अचानक केहि हुनलागे, मलाई यस्तो लाग्यो कि कोहि तल आएर मलाई अठाए र मेरो शरीरमा ताकत भरिन लाग्यो। एउटा नयाँ ताकतले म फेरि दौडीन लागें, अन्तमा एउटा सानो ट्रक देखापस्यो। म त्यो सानो ट्रकको नजीक पुगेर गोहार माँगे। एकजना काम गरिरहेको मानिसले माथि फर्केर हेस्यो र मेरो अवस्था देखेर मलाई अस्पतालतिर लगे। त्यसपछि मलाई टेकसासको गालभेस्टन्मा जोन सिली बर्ण सेन्टरमा सरुवा गरे, जहाँ मैले दुइ महिना प्रगाढ ध्यानमा राखिने एकाई (Intensive care unit) मा बिताएँ।

यो चोट पुरयाउने अग्नि परिक्षा द्वारा अन्तमा परमेश्वरले मलाई ध्यानमा राख्नुभयो। सन् 1982 को नोवेम्बर महिनामा भाइ ली थोमसले इण्डियन भिलेज ब्याप्टिस् चर्चमा एउटा जागृती सभामा प्रचार गर्नुभएको थियो। यो समयमा तिनले मसित सुसमाचार बाँड्नु भएको थियो अनि ख्रीष्ट मलाई बचाउने हुनुहुन्छ भनी मैले विश्वास गरेँ। उहाँले मलाई भन्नु भयो, ‘टोनी, यस हवाइ जहाज दुर्घटनाले तिम्रो जीवनमा एउटा महान कुरा हुनगएको छ किनभने तिमिले यस घटनाद्वारा प्रभुलाई पाएका छौ।’ म विश्वास गर्छु!!”

आसवल चेम्बरले भन्नु हुन्छ, “जब हामी अरुहरुको निम्ति प्रार्थना गर्छौं परमेश्वरको आत्माले तिनीहरुको अचेतन क्षेत्रमा काम गर्दछ जसको बारेमा हामीलाई थाहानै हुँदैन, अनि जस्को निम्ति प्रार्थना भइरहेछ उसलाई पनि केहि थाहा हुँदैन, तर समय बित्दै गएपछि जसको निम्ति प्रार्थना भइरहेछ उसको सचेतन जीवनमा अशान्ती र खुल्लुलीको चिन्हरु देखापर्न थाल्दछ... शैतानको राज्यलाई घातक नोक्शान पुरयाउने यस्तै किसिमको मध्यस्थता हो। यो शुरु-शुरुमा दुब्लो र कमजोर हुन्छ, यदि कारण पवित्र आत्माको ज्यातीसित मिलेको छैन भने, हामी कहिल्यै आज्ञाकारि हुँदैनौं” (चेम्बर 102-03)। जेकब विलियमसित यही अवस्था थियो। तिनी धेरै समयदेखि दोष शिद्धिमा भएता पनि तब मात्र मुक्ति आए जब तिनका परिवार र मित्रहरु माझ तिनको मुक्तिको निम्ति प्रार्थनाको बोझको गहिरो चाह सृष्टि भयो। तिनको कथा यस्तो छ : म भर्खरै किशोर अवस्थामा थिए जब हामी वेस्टवुड् व्याप्टिस्ट चर्च तर्फ लाग्यौं। तब म अचानक दोषी ठहरिएँ, तर प्रत्येक पल्ट चर्चमा जाँदा त्यही भावनासित म लड्दैरहें। मेरी आमाले मलाई चर्चमा जान यस्तो दबाव दिनुहुन्थ्यो जसको कारणले म जतिसक्दो घरदेखि टाडै रहने गर्थे। मेरो एउटी ठिठीसित नराम्रो सम्बन्ध पनि थियो र सबै कुरा खराब हुँदै गइरहेको थियो।

यो बेलामा मेरो परिवारलाई मेरो लागि ठूलो भार हुनगयो। जब तिनीहरुले मेरो उद्धारको निम्ति गम्भीरतापूर्वक प्रार्थना शुरुगरे त्यो क्रिष्मसूको छेक्तीर थियो। जसै म मेरो परिवारलाई टार्न भनी राती अबेर घर फर्कन्थे, मेरो बुवाले मेरो आत्मिक अवस्था बारे मसित कुरा गर्नलाई कहिले कहि उहाँ जागा रहन्थे। मैले उहाँलाई भनी रहन्थे कि म तेह वर्षको उमेर छँदा नै बाँची सकेको छु; तर हामी दुवैलाई थाहा थियो त्यो सत्य होइन। यो समय म औधी दोष सिद्धिमा परेको थिएँ—बाँच्नै पर्छ भन्ने कुरा निरन्तर मेरो मनमा थियो, तर मैले विरोध गर्दै बसें। अन्तमा, फरवरी महिनाको आखिर तीर; मैले अब धेरै थाम्न सकिन—आफू बाँच्नलाई मैले प्रभुसित विन्ति गरेँ। त्यसपछि मलाई थाहा लाग्यो कि ती समयमा धेरै मानिसहरुले मेरो निम्ति प्रार्थना गरिराखेका रहेछन्, मेरो परिवारले मात्र होइन तर मण्डलीका धेरै मानिसहरुले पनि। मेरो भाइ जोशको यूवा झूण्डले धरि मेरो निम्ति प्रार्थना गर्दै थिएछन्। म अत्ति खुशी छु परमेश्वरले तिनीहरुका प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो!!”

रेचेल बरेन्टाइन् निराश अवस्थामा थिइन जब उसले मलाई उसको लोग्नेको उद्धारको निम्ति प्रार्थना गर्न अनुरोध गरेकी थिइन। उ आफ्नो लोग्नेको पिउने, जूवा खेल्ने र रातको घण्टौं समय बाहिरनै बिताउने व्यवहारदेखि हार खाइसकेकी थिइन—उसको प्रार्थना बेकार भएको झैं देखापर्थ्यो। शैतानले हामीलाई त्यसप्रकारले सोंचेको र प्रार्थना गर्न छोडिदिएको चाहन्छ। जब एउटा व्यक्तिको जीवनमा उहाँको पहिलो प्रभावको कुनै लक्षण देखापर्दैन, तैपनि परमेश्वरको एउटा चाखलाग्दो काम चाँहि त्यस व्यक्तिको दोष शिद्धिलाई अचानक दबाउनु हो। यस्तै प्रकारको घटना जीम्बो बरेन्टाइन्मा घटेको थियो : “म वेस्टवुड् व्याप्टिस्ट चर्चमा हुकँतापनि, म मनै थिएँ,

यसैले मेरो जीवनमा परमेश्वरलाई ठाउँनै थिएन। कष्टले मलाई खेदीनै रहेको थियो। मेरो बिवाह र मेरो छोराको जन्मपछि, म चर्चको संगतीमा फर्केँ, तर म प्रस्तावले गर्दा मात्र जानेगर्थे। म आफैमा साह्रै मग्न रहन्थे जसले गर्दा छुटानाम अनिवार्य थियो, र मेरो परिवारलाई गुमाएपछि मेरो जीवन यस संसारमा नरकनै बन्यो।

म सम्झन्थे रेचेललाई बिवाह गरेपछि मेरो जीवन राम्रो हुन्छ होला, तर म गलतीमा थिएँ – राम्रो कहिल्यै भएन। अवस्थालाई अझ विगार्नलाई, तिनी बाँचेकी थिइन! त्यसपछि मेरो खराब आदतहरूको चाहनाहरू बढ्दै गयो किनभने म रातभरी पिउन र जूवामा बिताउँथेँ, यसैले म तिनको बिश्वासको अगाडी हुनुपर्दैन थियो।

सन् 2001 को 13 मार्च मंगलवारको रातभरी म पिउन र जूवामा मस्त थिएँ। जब म बुधवारको बिहान घर पुगेँ, मैले सम्झे परमेश्वरलाई मेरो जीवनमा पाउनेपछि, मैले अब उसो जीवन यसप्रकारले व्यक्तित गर्नुहुँदैन। म भाइ ली सित बचाइनु बारे कुरा गर्नलाई चर्चमा गएँ, तर उनी शहरदेखि बाहिर थिएछ। त्यसैले म मेरो काका बबूको घरमा गाडी लिएर यसै आशामा गएँ कि उहाँले मलाई मदत् गर्नसकनु हुन्छ, कारण उहाँ एक प्रचारक हुनुहुन्छ अनि म जान्दछु कि उहाँ र छेमा फेयीले धेरै वर्षदेखि मेरो निमित्त प्रार्थना गरिरहेका थिए।

छेमा फेयीले मलाई यो पनि भन्नु भएको थियो कि यदि म तिनको लोग्ने भएको भएदेखि मलाई कहिले त्यागी सकेका हुन्थिन। म खुशि छु रेचेलले मलाई त्यागेनन्, किनभने त्यो बुधवारको बिहान आफैलाई बचाउन मैले ईमानदारीसाथ ख्रीष्टलाई विश्वास गरेँ अनि उहाँले मेरो जीवनलाई उदेकरूपले परिवर्तन गरिदिनु भएको छ।”

आँशुलाई “तरल प्रार्थना” भनेका छन्। सायद ती सबै प्रार्थनाहरू धेरै शक्तिशाली छन्! टेक्सास्को ओरेन्जमा धेरै वर्ष अगाडी मैले गोठाला गरेको एकजना प्रियः दिदिको लुइसिआनाको मोस ब्लफमा अन्तिम संस्कारको सेवा चलाइरहेको बेला ती प्रार्थनाहरू कति शक्तिशाली रहेछन् भनी मैले पत्तो लगाएँ। यो अन्तिम संस्कारमा एकजना व्यक्तिले तिनको हात मसित मिलाउनलाई अघि बडाउँदै यसो भन्दै म कहाँ आए, “तपाईंले मलाई चिन्नु हुन्न होला हगी?” मैले भने, “चिन्दिन सर, मलाई लादैन म चिन्छु।” तिनले भने, “म टेक्सास्को ब्यूनामा बस्छु, मैले समाचार पत्रमा पढेँ कि एकजना लिइ थोमसले यस अन्तिम संस्कारको सेवा चलाइरहेका छन्। मैले सम्झेको लिइ थोमस तपाईं नै हुनुहुन्छ कि हुँदैन भनेर हेर्नलाई म यहाँ आएको हूँ।” तिनले मलाई यो कथा सुनाउनु भयो: “मेरो नाम जेम्स लिन्च हो। म एउटा इसाई घरमा हुर्केको हूँ, तर जबदेखि म टेक्सास्को ओरेन्जमा बस्न लागेँ म लामो समय सम्म रक्सीमा डुबेको थिएँ, मुश्किलसित काम गर्थेँ। एक दिन साह्रै बेसी पिएर म आराम कक्षामा बसेँ र जीवनको बारेमा म स्तब्ध थिएँ, तपाईंले मेरो घरको ढोका खट्खटाउनु भयो।

मैले तपाईंलाई स्वागत जनाए अनि जसै तपाईं मेरो घरभित्र पसिसक्नु भयो, तपाईंको आँखामा आँसु भरिएको मैले देखें। तपाईंले मलाई भन्नु भयो कि येशूले मलाई प्रेम गर्नुभएको छ अनि मलाई बचाउन चाहनु हुन्छ, तर रक्सीले मलाई यस्तो जकडेको छ कि परमेश्वरले प्रदान गर्नुहुने मुक्तिलाई मैले इन्कार गरिरहेको छु।

तपाईं मेरो कुर्सीको नजीक घुडा टेक्नु भयो र तपाईंको मुहार निहुराएर आँसु बहाउँदै म आफैलाई बचाउन ख्रीष्टलाई विश्वास गर्न मलाई तपाईंले विन्ति विछाडनु भयो। त्यसले मेरो हृदयलाई छोयो अनि मैले चाहन्थे, तर मैले सक्तिनथें—रक्सीले मलाई नियंत्रण गरेको थियो।

ती आँसुले मलाई तीन साल सम्म सताइरह्यो। मैले तपाईंलाई घुडामा रहेको र तपाईंको आँखामा आँसु लिएर मलाई ख्रीष्टमा विश्वास गर्नु र पश्चताप गर्नुलाई विन्ती गर्दै गरेको नदेखे सम्म एक दिन बित्दैन थियो। ती तीन साल भरी परमेश्वरको विरोध गर्दै रहेपछि मैले पश्चताप गर्ने अनि परमेश्वरले मलाई महिमित रूपले बचाउनु भयो र मलाई सुसमाचार बाँडनलाई बुलाहट दिनुभयो। मैले धेरै वर्षदेखि उहाँको वचन प्रचार गर्दै आइरहेको छु। म विश्वास गर्छु कि यदि त्यस दिन तपाईं मेरो घरमा नआउनु भएको भएदेखि, म परमेश्वर विनै हराएको हुनेथिएँ अनि कहिले मरिसकेको र नरकमा हुनेथिएँ।”

जर्ज मुल्लरले तिनको मित्रलाई ख्रीष्टमा ल्याउनमा साठ्ठी वर्ष भन्दा ज्यादा प्रत्येक दिनको प्रार्थनामा लागेको थियो। जेम्स लिन्चलाई ख्रीष्टमा ल्याउन आँसुको तीन साल लिएको थियो। तैपनि जाबेज केरि त्यही समय प्रभुमा आए जब दुइ हजार इसाईहरूले तिनको निम्ति प्रार्थना गरेकाथिए, यो प्रमाणित गर्दै कि हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्ने अधिकतम् असरदार तरिका वा विधि चाँहि एकता द्वारा हुन्छ।

यो नै माइक डोलेसको उद्धारको साँचो (चाबी) थियो। उसको कथा यस्तो छ: “म न्यू होप् व्याप्टिस चर्चमा बढें, तर आफैलाई बचाउन प्रभुमा मैले कहिल्यै विश्वास राखिन। एक किशोर हुनाले मेरा पाठशालाका मित्रहरू चर्चमा गएको मैले हेरिरहन्थे, तर म आफै चाँहि जाँदिनथें। मेरा भाइ र बहिनीहरू चर्च गएको हेरिरहन्थे तर म आफै चाँहि जाँदिनथें। अनन्त जीवनको सिद्धान्तलाई मैले विश्वास गर्दथें अनि ख्रीष्टमा विश्वास गर्नु असल कुराहरू हो भनी म जान्दथें, तर मैले गर्दिनथें।

मेरी आमाले मेरो निम्ति लगातार प्रार्थना गरेता पनि केहि खास कुरा हुनसकेन जब सम्म पास्टरले मण्डलीलाई तिनीहरूले प्रार्थना गरेर वचाउन चाहेका ती कुनै व्यक्तिहरूको नाम एउटा कागजको पन्नामा लेखलाई आहवान गरेनन्। उहाँले पछिबाट मलाई भन्नु भयो कि उहाँले कागजको अठाह टुक्रा जम्मा गर्नुभयो र प्रत्येक पन्नामा मेरो नाम थियो। तिनीहरूले मेरो निम्ति प्रार्थना गर्न शुरुगरेको केहि क्षणपछि, मैले आफैलाई रितो र खोक्रो अनुभव गर्ने र मैले बाइबल पढ्न आरम्भ नगरुञ्जेल सम्म र मैले के गर्नु पर्ने देखाइ दिनुहोस भनी प्रभुलाई नसोधे सम्म यो चेतना बढ्दैरै रहयो।

म अधिदेखिनै आइतवार बिहान चर्च गइराखेको थिएँ र 1998 मार्च 1 को दिन, अर्थात मेरो निमित्त ती अठाह मानिसहरूले प्रार्थना गर्न शुरुगरेको दुई हप्तापछि, परमेश्वरले मलाई सेवालयको पार्श्व भागमा निस्क आउनु र पहिले कदम चाल्नु अनि वाँकि उहाँले गर्नु हुन्छ भन्नु भयो। प्रभुसितको जीवनको त्यो मेरो शुरुवात थियो। मैले जीवनको पहिला उन्नचास वर्ष परमेश्वरको विरोध गरेर नै बिताएँतापनि अब म जाँन्दछु कि इसाई भएर परमेश्वरको वचन फैलाउनमा मदत गर्नलाई सारा साधनहरू प्रयोग गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो। अनि उहाँले मलाई दिनुभएको हरेक मौकालाई पूरा गर्ने म इच्छा राख्छु!”

प्रण गर्नु

यो पुस्तक आलमारीको कुनै कुनामा बस्नलाई लेखिएको होइन, तर डरलाग्दो छेड्ने सत्यतालाई तपाईंको हृदयमा पसाउनलाई : कसैको अनन्त भाग्य तपाईंको हातमा छ—तपाईंले प्रार्थना नगरेसम्म कोहि मर्छन, अनि नरकमा जान्छन्!! एण्डू मुर्ने जिद्दी गर्नुहुन्छ कि मध्यस्थ अत्यावश्यक छ, आत्माहरुको परिवर्तनमा पनि मुख्य तत्व : करोडौंको संख्यामा नष्ट भइरहेका यो संसार छ, जसको केवल आशा मध्यस्थता हो। कतिपय प्रेम र काम तुलनामा व्यर्थ छ, किनभने त्यसमा अति नै कम मध्यस्थ रहेको हुन्छ... आत्माहरु, प्रत्येकको मुल्य संसार भन्दा धेरै मुल्यको छ, ख्रीष्टको रगतमा तिनीहरुको निम्ति चुकाएको मोल र शक्तिको प्रभाव भित्र जसलाई मध्यस्थ द्वारा जित्न सकिने भन्दा कम छैन् (मुर्ने 112)।

मेरो प्रार्थना यही छ कि जसै तपाईंले यसमा भएको सत्यताहरुलाई लिनुहुन्छ यो किताब तपाईंको अटल संगी बन्नेछ, साथै हराएकाहरुको निम्ति सामर्थी मध्यस्थ हुनलाई, जसलाई परमेश्वरले एकदमै चाहनुहुन्छ अनि तपाईंलाई त्यस्तै भएको चाहनुहुन्छ। सान्द्रा गुड्वीनको यो कविता जसै तपाईंले पढ्नुहुन्छ, मलाई आशा छ तपाईंको हृदयलाई यसो भन्नलाई उस्काउनेछ, “हुन्छ, प्रभु, म यो कार्यलाई लिनेछु।”

मेरो घुडामा गरेको यात्रा

गत रात मैले यात्रा गर्ने

समुन्द्र पारिको एउटा देशमा।

गइन म पानी वा हवाई जहाजबाट

मैले गर्ने यात्रा मेरा घुडाहरुमा।

धेरै मानिसहरु त्यहाँ देखे मैले

तिनीहरुकै पापको बन्धनहरुमा,

मलाई जानुपर्छ भन्नु भयो येशूले,

जित्त ती आत्माहरुलाई त्यहाँ।

तर मैले भनें, “येशू म जान सक्तिन

समुन्द्र पारि ती देशहरुमा।”

उहाँले झट्ट उत्तर दिनु भो, “निश्चय, तिमी सक्छौ—

तिम्रै घुडामा यात्रा गरेर।”

उहाँले भने, “तिमी प्रार्थना गर, खाँचो म पुरयाउनेछु।
तिमीले पुकार, म सुन्नेछु।
चिन्तित रहनलाई निर्भर गर्छ तिमीमा
कारण हराएका आत्माहरू छन् नजिक र टाढामा।”

र त्यसै गर्ने मैले, प्रार्थनामा घुडा टेकें,
आरामका केहि क्षणहरूलाई त्यागी दिएँ,
र मेरो छेउमा रहनु भएको उद्धारक संग
यात्रा गर्ने मैले मेरो घुडामा।

जसै प्रार्थना गर्दै गएँ, आत्माहरू बाँचेको मैले-देखें
अनि निको भए ती बटारिएका व्यक्तिहरू।
परमेश्वरका कार्यकर्ताहरूको शक्ति नयाँ भएको मैले देखें
गर्दागर्दै परिश्रम खेतहरूमा।

मैले भनें, हुन्छ प्रभु, म लिनेछु कार्यभार।
चाहन्छु म प्रफुल्लित बनाउन तपाईंको हृदयलाई।
तपाईंको बुलाहटलाई ध्यानदिनेछु म र वेगपूर्वक जानेछुं
मेरो घुडाहरूमा नै यात्रा गर्दै।”

(लन्ड्स्टोम 207-08)

आत्माहरूको निम्ति अन्तर प्रार्थना गर्नलाई परमेश्वरका जनहरू हजारौं गुणामा प्रार्थनाका योद्धाहरू बनेको हेर्ने बोझ परमेश्वरले दिनुभएको छ। हराएकाहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नलाई सबै सेवकाइहरूमा अति महिमित, शक्तिशाली र प्रभावशाली सेवामा तपाईं मसित सम्भागी बन्दै हुनुहुन्छ भने म अत्तिनै आशिषित बन्ने थिएँ!!

यो पनि, यदि एकजना विशेष व्यक्तिलाई बचाइएको तपाईंले बेधडक देख्न चाहनु हुन्छ भने परिस्थितीमा प्रकाश डाल्न सक्ने कुनै प्रासंगिक जानकारी सहित तिनको नाम र तपाईंसितको नाता म कहां पठाउनु होस्। अनि मत्ती 18:19 मा प्रभुको प्रतिज्ञा अनुसार तिनको परिवर्तनको निम्ति प्रार्थनामा तपाईंसित म सहमत हुनेछु। तर म भन्छु यो तब मात्र गर्नुहोस् यदि तपाईंले यस पुस्तकमा मैले सिकाएका सिधान्त अनुकूल प्रार्थना गर्नलाई उग्र बन्नु हुन्छ। म यो पनि भन्न चाहन्छु कि परिस्थितीमा परमेश्वरले कामगर्दै गर्नुभएको जानकारी मलाई दिनुहोस्, विशेषगरी जब उद्धार आउँदछ।

ली इ. थोमस्
2314 फोस्टर लेन
वेस्टलेक, एल ए. 70669

e-mail: userlee484@aol.com।Qksu
336-833-8677 कार्यलय
337-833-2663 वासस्थान

मेरा प्रार्थनाको सूची

(1 शमूएल 12:23) “तिमीहरुको निम्ति प्रार्थना गर्नु छोडेर परमप्रभुको अगि पाप गर्ने दिन चाँहि कहिले नआओस्!”

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____
17. _____
18. _____
19. _____
20. _____
21. _____
22. _____
21. _____
22. _____
23. _____
24. _____

येशूले त्यही गर्नुभयो जे पिताले गर्नुभएको उहाँले देख्नुभयो (यूहन्ना 5:19)। यस्तै किसिमले जे हाम्रा प्रभुले गर्नुहुन्छ अनि उहाँले जे गरीरहनुभएको हामीले देख्छौं त्यही मात्र हामीले गर्नुपर्छ “अन्तरबिन्ती गर्नलाई उहाँ सदैभरि जीवित रहनुहुन्छ” (हिब्रू 7:25)। कतिपय इसाईहरुलाई मध्यस्थताको नाम दिएर हामीले गम्भीर गलती गरेका छौं। यो यस्तो सन्देश दिने प्रयास हो जसद्वारा हामी बाँकी रहेकाहरु जिम्मेवारीबाट अगल भएका छौं- त्यसो होइन! हामी सबैले त्यही गर्नुपर्छ जो हाम्रो प्रभुले गरिरहनु भएको हामीले देखेका छौं- अरूहरुका निम्ति प्रार्थना गर्नु।

यसैले हराएकाहरुको निम्ति प्रभावशाली रूपमा कसरी प्रार्थना गर्ने सो हामीले सिकौं र प्रमुख कार्य गर्न हामी प्रभुसंग जोडी रहौं।

All India Decade of Advance

NOT FOR SALE
For Private Circulation Only